

มาตรการเฉพาะกิจและแนวทางการดำเนินงาน
เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อมจากผลกระทบ
ของอุทกภัย และการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่

บทที่ 10

มาตรการเฉพาะกิจ และแนวทางการดำเนินงาน เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจากผลกระทบของอุทกภัย และการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่

10.1 มาตรการความช่วยเหลือของหน่วยงานภาครัฐต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ประสบอุทกภัย

เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถพลิกฟื้นกลับมาเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป จึงเห็นควรดำเนินการเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในทุกภาคส่วน ดังนี้

1. มาตรการด้านสินเชื่อ

ด้านสินเชื่อในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำแนกได้เป็น 2 ส่วน คือ

1.1 มาตรการสินเชื่อที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งดำเนินการผ่านสถาบันการเงินของรัฐ โดยเน้นการเพิ่มสภาพคล่องแก่ผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย รายละเอียดดังนี้

1.1.1 สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำโดยความร่วมมือของธนาคารออมสิน

อัตราดอกเบี้ย : ธนาคารพาณิชย์ที่ร่วมโครงการให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัยตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดในอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 3 เป็นระยะเวลา 3 ปี

วงเงิน Soft Loan จากธนาคารออมสิน : ธนาคารออมสินร่วมให้สินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์ ในสัดส่วน ธนาคารออมสิน : ธนาคารพาณิชย์ เท่ากับ 50 : 50 โดยธนาคารออมสินจะฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.01 เป็นจำนวน 20,000 ล้านบาท เป็นระยะเวลา 3 ปี เพื่อให้ธนาคารพาณิชย์สมทบให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการตามกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด

งบประมาณที่ใช้ในการสนับสนุน : รัฐบาลชดเชยต้นทุนเงินให้ธนาคารออมสิน ในหลักการเดียวกับการให้ธนาคารออมสินดำเนินโครงการ Soft Loan แทน ธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการใน 3 จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2553 ซึ่งชดเชย ในอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน สำหรับผู้ฝากทั่วไปสูงสุดของธนาคาร ออมสิน (ปัจจุบันอยู่ที่ร้อยละ 3.25 ต่อปี) บวกต้นทุนการดำเนินงาน (ร้อยละ 0.98 ต่อปี) หักด้วยผลตอบแทนจากการฝากเงินกับธนาคารพาณิชย์ (ร้อยละ 0.01 ต่อปี) คิดเป็นร้อยละ 4.22 ต่อปี หรือคิดเป็นเงินชดเชยตลอด 3 ปี ประมาณ 2,532 ล้านบาท

1.1.2 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ประสบภัยพิบัติ ปี 2554 โดยธนาคาร พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.)

อัตราดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม : ธนาคารคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 8 ต่อปี ตลอดอายุสัญญา โดยแยกเป็น (1) เรียกเก็บดอกเบี้ยจากผู้กู้ในอัตราร้อยละ 6 ต่อปี ตลอดอายุสัญญา และ (2) รัฐบาลชดเชยดอกเบี้ยอีกร้อยละ 2 ต่อปี ตลอดอายุสัญญา โดย ธพว. ประสานกับสำนักงานประมาณ (สงป.) ในการ ตั้งงบประมาณเพื่อชดเชยส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย และเบิกจ่ายตามที่เกิดขึ้นจริง โดยมีประมาณการวงเงินชดเชยรวมไม่เกิน 162 ล้านบาท ทั้งนี้ ธนาคารคิดค่าธรรมเนียมในอัตราร้อยละ 0.1 ของวงเงินสินเชื่อที่ได้รับอนุมัติ โดยเรียกเก็บขั้นต่ำ 100 บาทต่อราย วงเงินอนุมัติสินเชื่อรวมของโครงการ 2,000 ล้านบาท

1.1.3 สินเชื่อสำหรับผู้ประกอบการ SMEs ผ่านกลไกการค้ำประกันในลักษณะ Portfolio Guarantee Scheme ของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรม ขนาดกลางและขนาดย่อม (บสย.)

เงื่อนไขการค้ำประกัน :

- (1) ระยะเวลาการค้ำประกัน 7 ปี
- (2) ค่าธรรมเนียมค้ำประกันร้อยละ 1.75 ต่อปี ของวงเงินค้ำประกันสินเชื่อ โดยรัฐบาลจะชดเชยค่าธรรมเนียมให้ใน 3 ปีแรก

(3) สินเชื่อที่ได้รับจากสถาบันการเงินต้องเป็นสินเชื่อใหม่ และต้องไม่นำไปชำระหนี้กับสถาบันผู้ให้กู้ โดยกำหนดวงเงินค้ำประกันสูงสุดไม่เกิน 10 ล้านบาทต่อรายต่อสถาบัน แต่หากสินเชื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนเพียงอย่างเดียว บสย. จะค้ำประกันในวงเงินสูงสุดไม่เกิน 5 ล้านบาทต่อรายต่อสถาบัน โดยธนาคารพาณิชย์จะคิดดอกเบี้ยกับลูกค้าย่อยละ 3 ต่อปี เป็นระยะเวลา 3 ปี และหลังจากนั้นคิดอัตราดอกเบี้ยตามอัตราปกติของแต่ละธนาคาร

(4) เป็น SMEs ตามกลุ่มเป้าหมายตามที่กำหนด และต้องไม่เป็นหนี้ NPL ก่อนวันที่ 1 สิงหาคม 2554

วงเงินสินเชื่อค้ำประกันรวม : 100,000 ล้านบาท

งบประมาณที่ใช้ในการสนับสนุน : บสย. ขอรับชดเชยจากรัฐบาลเป็นจำนวนไม่เกิน 23,000 ล้านบาท ประกอบด้วย

(1) ชดเชยค่าธรรมเนียมค้ำประกันร้อยละ 1.75 เป็นระยะเวลา 3 ปี หรือเป็นจำนวนทั้งสิ้น 5,250 ล้านบาท (คำนวณจาก $1.75\% \times 3 \times 1,000,000$)

(2) ชดเชยส่วนต่างค่าประกันชดเชยตามที่เกิดขึ้นจริง แต่ไม่เกิน 17,750 ล้านบาท (โดยคำนวณจากความรับผิดชอบส่วนสูญเสียในการจ่ายค่าประกันชดเชยสูงสุดที่ร้อยละ 30 หักด้วยรายได้ค่าธรรมเนียมค้ำประกันตลอดระยะเวลาโครงการ 3 ปี รวมร้อยละ 12.25 เท่ากับต้องชดเชยส่วนต่างที่ร้อยละ $17.75 (30\% - 12.25\% = 17.75) \times 100,000 = 17,750$)

1.1.4 ธนาคารแห่งประเทศไทยให้ความช่วยเหลือวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผ่านธนาคารพาณิชย์ สาขาธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศ และสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ 6 แห่ง

ได้แก่ ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย วงเงินให้ความช่วยเหลือทั้งสิ้น 300,000 ล้านบาท โดยสัดส่วนให้ความช่วยเหลือแบ่งเป็น รพท. ไม่เกินร้อยละ 70 และสถาบันการเงินไม่ต่ำกว่าร้อยละ 30 (รพท. ไม่เกิน 210,000 ล้านบาท และ

สถาบันการเงินสมทบไม่น้อยกว่า 90,000 ล้านบาท) วงเงินให้ความช่วยเหลือ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายละไม่เกิน 30 ล้านบาท บุคคลธรรมดา รายละไม่เกิน 1 ล้านบาท โดยการพิจารณาอนุมัติสินเชื่อขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ ของสถาบันการเงิน และ ธปท. คิดอัตราดอกเบี้ยที่คิดจากสถาบันการเงิน ร้อยละ 0.01 ต่อปี โดยให้สถาบันการเงินคิดจากวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม และบุคคลธรรมดา ในอัตราไม่เกินร้อยละ 3 ต่อปี

- 1.2 มาตรการสินเชื่อของสถาบันการเงิน** ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการพักชำระหนี้เดิม หรือ ขยายระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ การเพิ่มสภาพคล่องโดยการให้ลูกหนี้เดิมที่เป็น ผู้ประกอบการกู้เพิ่มได้ รวมถึงการผ่อนปรนเงื่อนไข เช่น ยกเว้นดอกเบี้ยกรณี ผิดนัดชำระ

นอกจากมาตรการใน 2 ส่วนข้างต้น ยังมีการดำเนินมาตรการด้านสินเชื่อ โดยสำนักงาน ประกันสังคมร่วมกับสถาบันการเงิน เพื่อให้ความช่วยเหลือสถานประกอบการที่ประสบอุทกภัย คือ โครงการช่วยเหลือสถานประกอบการที่ประสบอุทกภัย โดยกำหนดวงเงินรายละไม่เกิน 1 ล้านบาท อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ร้อยละ 3 ต่อปี คงที่ 3 ปี สามารถยื่นกู้กับธนาคาร 3 แห่ง คือ ธนาคารกรุงไทย ธนาคารออมสิน และธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

2. มาตรการด้านกฎหมาย - การประกันภัยกรณียุทกภัย

- 2.1 สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)** ได้ดำเนินการเร่งรัดให้บริษัทประกันภัยจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เอา ประกันภัย อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม และประสานเครือข่าย เช่น สภาหอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ในการแจ้งข้อมูลความเสียหายของผู้ประกอบการที่จัดให้มีการประกันภัย เพื่อสำนักงาน คปภ. จะเข้าไปช่วยเหลือ โดยผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัยที่ทำประกันภัยจะได้รับความคุ้มครองเกี่ยวกับทรัพย์สิน คือ สถานประกอบการ ดังนี้

2.1.1 กรณีประกันอัคคีภัย - ผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัยที่ทำประกัน อัคคีภัยและต้องซื้อภัยคุ้มครอง “ภัยน้ำท่วม” เพิ่มเติมไว้

2.1.2 กรณีประกันความเสี่ยงทรัพย์สิน - ผู้ที่ได้ทำประกันภัยความเสี่ยงภัย ทรัพย์สิน (IAR) ซึ่งให้ความคุ้มครองความเสียหายต่อทรัพย์สินที่เอา ประกันภัย อันเกิดจากภัยต่างๆ รวมถึงภัยน้ำท่วมด้วย

2.1.3 กรณีประกันภัยธุรกิจหยุดชะงัก - คຸ້ມครองกรณีผู้ประกอบการต้องปิดกิจการ และขาดรายได้จากภัยน้ำท่วมด้วย

- 2.2 การจัดตั้งกองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ พ.ศ. 2555** วงเงินความคຸ້ມครองและการจำกัดความรับผิดชอบของกรมธรรม์ประกันภัยพิบัติ (sub limit) แบ่งตามประเภทของผู้เอาประกันภัยเป็น 3 ประเภท ในทุกพื้นที่ทั่วประเทศ ดังนี้
- (1) บ้านอยู่อาศัย วงเงินความคຸ້ມครองไม่เกิน 100,000 บาท คิดอัตราเบี้ยประกันภัยที่ร้อยละ 0.5 ต่อปี ของวงเงินความคຸ້ມครองตามกรมธรรม์ประกันภัยพิบัติ
 - (2) วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) หมายถึง ธุรกิจที่มีทุนประกันภัย ไม่เกิน 50 ล้านบาท จะจำกัดความรับผิดชอบของกรมธรรม์ภัยพิบัติที่ไม่เกินร้อยละ 30 ของทุนประกันภัย คิดอัตราเบี้ยประกันภัยที่ร้อยละ 1.0 ต่อปีของวงเงินความคຸ້ມครองตามกรมธรรม์ประกันภัยพิบัติ
 - (3) อุตสาหกรรม หมายถึง ธุรกิจที่มีทุนประกันภัยตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป จะจำกัดความรับผิดชอบของกรมธรรม์ภัยพิบัติที่ไม่เกินร้อยละ 30 ของทุนประกันภัย คิดอัตราเบี้ยประกันภัยที่ร้อยละ 1.25 ต่อปีของวงเงินความคຸ້ມครองตามกรมธรรม์ประกันภัยพิบัติ

3. มาตรการด้านแรงงาน

กระทรวงแรงงาน ดำเนินมาตรการด้านแรงงานเพื่อป้องกัน และบรรเทาการเลิกจ้าง ดังนี้

- 3.1 โครงการป้องกันและบรรเทาการเลิกจ้าง เพื่อช่วยสนับสนุนให้นายจ้างมีกำลังที่จะจ่ายค่าจ้างให้ลูกจ้างของตน แต่ทั้งนี้ ต้องมีข้อตกลงร่วมกันว่าจะไม่เลิกจ้างลูกจ้าง รวมทั้งการจ่ายค่าจ้างนั้นต้องจ่ายไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของค่าจ้างเดิม โดยกระทรวงแรงงานจะไปช่วยสมทบการจ่ายค่าจ้างของนายจ้างให้ลูกจ้างรายละ 2,000 บาท เป็นเวลา 3 เดือน**
- 3.2 โครงการ “เพื่อนช่วยเพื่อน” สถานประกอบการกิจการประสมอุตสาหกรรม เพื่อให้ลูกจ้างที่ไม่ได้ทำงานช่วงประสบภัยได้มีงานทำที่สถานประกอบการอื่น โดยขอความร่วมมือสถานประกอบการที่ไม่ได้รับผลกระทบ เปิดรับลูกจ้างที่ได้รับความเดือดร้อนเข้าทำงานในระยะสั้น ตามสภาพของงานในสถานประกอบการนั้นๆ ได้ เพื่อให้ลูกจ้างมีงานทำไปพลางก่อน และมีรายได้ตามปกติ**

โดยแนวทางการดำเนินงาน คือ ติดต่อบริษัทประกันสุขภาพที่ผู้ประกอบการที่ไม่ประสบอุทกภัย และมีความพร้อม ความต้องการที่จะรับลูกจ้างจากสถานประกอบการที่ประสบอุทกภัยเข้าทำงานในช่วงระยะเวลาหนึ่ง โดยให้เจรจาตกลงกันในการช่วยเหลือลูกจ้างให้มีความสามารถในการทำงานในช่วงระยะเวลาที่สถานประกอบการเดิมปิดกิจการชั่วคราว เนื่องจากประสบอุทกภัย โดยมีค่าใช้จ่าย แต่มีลักษณะเป็นการยืมตัวลูกจ้างไปช่วยงานเป็นการชั่วคราว นอกจากนี้สถานประกอบการประมงน้ำจืดที่ประสงค์จะส่งลูกจ้างไปทำงานกับสถานประกอบการที่ต้องการช่วยเหลือ ดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ลูกจ้างทราบรายละเอียดการตกลงระหว่างสถานประกอบการทั้ง 2 แห่ง เพื่อเป็นทางเลือกให้ลูกจ้างตัดสินใจ โดยยึดถือความสมัครใจของลูกจ้างเป็นสิ่งสำคัญ

3.3 การลดอัตราการจัดเก็บเงินสมทบประกันสังคม โดยกฎกระทรวงกำหนดอัตราเงินสมทบกองทุนประกันสังคม พ.ศ. 2555 ได้ลดอัตราเงินสมทบให้แก่นายจ้างลูกจ้างผู้ประกันตนมาตรา 33 เป็นระยะเวลา 1 ปี ในปี 2555 มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 โดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ครั้งแรก (1 มกราคม - 30 มิถุนายน 2555) คือ งดค่าจ้างเดือนมกราคม ถึงงวดค่าจ้างเดือนมิถุนายน จ่ายในอัตราฝ่ายร้อยละ 3 ลดลงจากเดิมฝ่ายร้อยละ 2 (อัตราร้อยละ 5)

ครั้งปีหลัง (1 กรกฎาคม - 31 ธันวาคม 2555) คือ งดค่าจ้างเดือนกรกฎาคมถึงงวดค่าจ้างเดือนธันวาคม จ่ายในอัตราฝ่ายร้อยละ 4 ลดลงจากเดิมฝ่ายร้อยละ 1 (อัตราร้อยละ 5)

ทั้งนี้ รัฐบาลยังคงจ่ายสมทบในอัตราเดิม คือ ร้อยละ 2.75 ซึ่งการลดอัตราเงินสมทบนี้ ช่วยแบ่งเบาภาระนายจ้างและผู้ประกันตนฝ่ายละประมาณ 16,700 บาท โดยในส่วนของผู้ประกันตนสามารถแบ่งเบาภาระได้เฉลี่ยคนละประมาณ 1,700 บาทต่อปี โดยสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกันตนจะได้รับยังคงเหมือนเดิม

4. มาตรการด้านภาษีและสิทธิประโยชน์

4.1 กระทรวงการคลังโดยกรมสรรพากร ดำเนินมาตรการด้านภาษี สำหรับผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย ดังนี้

4.1.1 การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินชดเชยที่ผู้ประกอบการได้รับจากภาครัฐ อีกทั้ง ยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ประกอบการได้รับจากการประกันภัยเพื่อชดเชยความเสียหายดังกล่าว เฉพาะส่วนที่เกินมูลค่าต้นทุนของทรัพย์สินที่เหลือจากการหักค่าสึกหรอ หรือ ค่าเสื่อมราคาแล้ว รวมถึง ยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนความเสียหายที่ได้รับสำหรับผู้ประกอบการที่ได้ลงทะเบียนไว้กับศูนย์หรือหน่วยงานให้ความช่วยเหลือของทางราชการ

4.1.2 การยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับผู้ประกอบการจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มที่นำสินค้าไปบริจาค เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ

4.1.3 ขยายกำหนดเวลาการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีอากรแก่ผู้ประกอบการในท้องที่ที่ประสบอุทกภัย โดยไม่ต้องเสียเบี้ยปรับเงินเพิ่ม และค่าปรับอาญา

4.2 กระทรวงการคลังโดยกรมศุลกากร ดำเนินมาตรการเพื่อช่วยเหลือ และฟื้นฟูผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย ดังนี้

4.2.1 มาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ

- ผ่อนผันการเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการดำเนินพิธีการศุลกากรตามกฎหมายกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมในการดำเนินพิธีการทางศุลกากร พ.ศ. 2552 เป็นเวลา 6 เดือน เพื่อเป็นการช่วยเหลือ ผู้นำเข้า-ส่งออก ซึ่งปฏิบัติพิธีการกับกรมศุลกากร
- จัดตั้งศูนย์บริการศุลกากร เพื่อให้บริการจัดทำพิธีการศุลกากร และให้คำแนะนำต่างๆ แก่ผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ที่ประสบอุทกภัย ตลอด 24 ชั่วโมงไม่เว้นวันหยุดราชการ ณ อาคาร 120 ปี กรมศุลกากร ชั้น P
- กำหนดให้ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม เขตปลอดอากร และคลังสินค้าทัณฑ์บน ที่ประสบอุทกภัย สามารถไปใช้บริการที่ด่านศุลกากรในพื้นที่ใกล้เคียงได้ทุกแห่ง

- กำหนดมาตรการพิเศษช่วยเหลือผู้ประกอบการที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม เขตปลอดอากร และคลังสินค้าทัณฑ์บน ดังนี้ (1) ดำเนินการขนย้ายของออกจากสถานประกอบการที่ถูกน้ำท่วมเพื่อไปยังสถานที่ที่แจ้งให้ศุลกากรทราบ (2) ดำเนินการนำวัตถุดิบที่จะนำเข้ามาในเขตศุลกากรไปเก็บยังสถานที่อื่นที่แจ้งให้ศุลกากรทราบ (3) ดำเนินการผลิต ผสม ประกอบ บรรจุ หรือดำเนินการอื่นใด ณ สถานประกอบการที่แจ้งให้ศุลกากรทราบ โดยให้ถือว่าเป็นกระบวนการผลิตในเขตศุลกากร
- ขยายเวลาการส่งออกที่ขอคืนอากรไปอีก 6 เดือน สำหรับวัตถุดิบนำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตผสม หรือประกอบเป็นของที่ส่งออก หรือใช้บรรจุของที่ส่งออกตามมาตรา 19 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2482

4.2.2 มาตรการฟื้นฟูผู้ประกอบการ

- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักร ที่นำเข้าไปใช้ในเขตประกอบการเสรี เขตปลอดอากร และคลังสินค้าทัณฑ์บน โดยกรมศุลกากรจะอำนวยความสะดวกด้านพิธีการอย่างเต็มที่
- ยกเว้นอากรขาเข้าเครื่องจักรและอุปกรณ์ทุกประเภทที่นำเข้ามา เพื่อทดแทน / ซ่อมแซมเครื่องจักรที่เสียหายจากอุทกภัย
- ยกเว้นหรือลดหย่อนอากรขาเข้ารถยนต์สำเร็จรูป หรือชิ้นส่วนรถยนต์ที่นำเข้ามาประกอบรถยนต์เพื่อจำหน่ายในประเทศ เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนรถยนต์ สำหรับผู้บริโภคในประเทศจากมาตรการต่างๆ นี้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการบรรเทาความเดือดร้อน และสามารถดำเนินกิจการไปได้พอสมควร จนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่ภาวะปกติ

4.3 กระทรวงอุตสาหกรรมโดยสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ดำเนินมาตรการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย ดังนี้

- ##### 4.3.1 มาตรการทั่วไปสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย
- กรณีผู้ประกอบการที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัยประสงค์จะลงทุนเพื่อทำการผลิตชั่วคราว หรือลงทุนใหม่เพื่อฟื้นฟูธุรกิจในประเทศไทย ได้รับยกเว้น และลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังแสดงตามตารางที่ 10.5

ตารางที่ 10.1 มาตรการทั่วไปสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับความเสียหาย กรณีประสงค์จะลงทุนเพื่อทำการผลิตข้าว หรือลงทุนใหม่ เพื่อฟื้นฟูธุรกิจ ได้รับยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล

พื้นที่ลงทุน	ปัจจุบัน	มติ ครม. วันที่ 25 ตุลาคม 2554	
		หากลงทุนในจังหวัดเดิมที่ประสบอุทกภัย	หากไปลงทุนในจังหวัดอื่น
เขต 1 นอกนิคมฯ	ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ไม่จำกัดวงเงินที่ยกเว้น	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี / จำกัดวงเงินที่ยกเว้น
เขต 1 ในนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ไม่จำกัดวงเงินที่ยกเว้น	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี / จำกัดวงเงินที่ยกเว้น
เขต 2 นอกนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ไม่จำกัดวงเงินที่ยกเว้น	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี / จำกัดวงเงินที่ยกเว้น
เขต 2 ในนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 7 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ไม่จำกัดวงเงินที่ยกเว้นและลดหย่อน 50% 3 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี / จำกัดวงเงินที่ยกเว้นและลดหย่อน 50% 3 ปี
เขต 3 นอกนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ไม่จำกัดวงเงินที่ยกเว้นและลดหย่อน 50% 5 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี / จำกัดวงเงินที่ยกเว้นและลดหย่อน 50% 5 ปี
เขต 3 ในนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี และลดหย่อน 50% อีก 5 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ไม่จำกัดวงเงินที่ยกเว้นและลดหย่อน 50% 5 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี / จำกัดวงเงินที่ยกเว้นและลดหย่อน 50% 5 ปี
เขต 3 พิเศษ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี และลดหย่อน 50% อีก 5 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ไม่จำกัดวงเงินที่ยกเว้นและลดหย่อน 50% 5 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี / จำกัดวงเงินที่ยกเว้นและลดหย่อน 50% 5 ปี

4.3.2 มาตรการทั่วไปสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ หรือผู้ประกอบการที่ลงทุนอยู่แล้วที่ไม่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย กรณีผู้ประกอบการรายใหม่ หรือผู้ประกอบการที่ลงทุนอยู่แล้วที่ไม่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย ประสงค์จะลงทุนใหม่ หรือขยายการลงทุนในประเทศไทย ได้รับยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังแสดงในตารางที่ 10.6

ตารางที่ 10.2 มาตรการทั่วไปสำหรับผู้ประกอบการรายใหม่ หรือผู้ประกอบการที่ลงทุนอยู่แล้วที่ไม่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย ประสงค์จะลงทุนใหม่หรือขยายการลงทุน ได้รับยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล

พื้นที่ลงทุน	ปัจจุบัน	มติ ครม. วันที่ 25 ตุลาคม 2554
เขต 1 นอกนิคมฯ	ไม่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี จำกัดวงเงินที่ยกเว้น
เขต 1 ในนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี จำกัดวงเงินที่ยกเว้น และลดหย่อน 50% 3 ปี
เขต 2 นอกนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 3 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี จำกัดวงเงินที่ยกเว้น
เขต 2 ในนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 7 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี จำกัดวงเงินที่ยกเว้น และลดหย่อน 50% 5 ปี
เขต 3 นอกนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี จำกัดวงเงินที่ยกเว้น และลดหย่อน 50% 5 ปี
เขต 3 ในนิคมฯ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี และลดหย่อน 50% อีก 5 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี จำกัดวงเงินที่ยกเว้น และลดหย่อน 50% 5 ปี
เขต 3 พิเศษ	ยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี และลดหย่อน 50% อีก 5 ปี	ยกเว้นภาษีเงินได้ 8 ปี ไม่จำกัดวงเงินที่ยกเว้น และลดหย่อน 50% 5 ปี

4.3.3 มาตรการเฉพาะประเภทกิจการสำหรับผู้ประกอบการที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย ได้แก่ อุตสาหกรรมรถยนต์ สำหรับกิจการผลิตรถยนต์ทั่วไป เห็นควรให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 5 ปี ทุกเขต โดยจำกัดวงเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นร้อยละ 100 ส่วนกิจการผลิตรถยนต์ประหยัดพลังงานมาตรฐานสากล (Eco Car) ซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์สูงสุดอยู่แล้ว จะได้รับสิทธิประโยชน์ตามหลักเกณฑ์เดิมต่อไป สำหรับอุตสาหกรรมอื่น ให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนพิจารณาเป็นรายกรณี

4.3.4 มาตรการสำหรับนิคม / เขตอุตสาหกรรมที่ได้รับความเสียหายจากอุทกภัย: หากนิคม / เขตอุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริม ได้รับความเสียหายจากอุทกภัยและประสงค์จะลงทุน เพื่อพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนระบบสาธารณูปโภค เพื่อป้องกันปัญหาอุทกภัยในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่เดิม หรือขยายพื้นที่เพิ่มเติม เห็นควรให้ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล 8 ปี และขยายวงเงินยกเว้นภาษี จากเดิมได้รับยกเว้นร้อยละ 100 เป็นร้อยละ 200 ของเงินลงทุน (ไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน)

5. มาตรการอื่นๆ ได้แก่

กระทรวงอุตสาหกรรม ดำเนินการ

- 5.1 โครงการคลินิกอุตสาหกรรม เพื่อการฟื้นฟูสถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับผลกระทบจากอุทกภัย เพื่อช่วยเหลือให้สถานประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน ภาคการผลิต และที่เกี่ยวข้องกับการผลิตนอกนิคมอุตสาหกรรมที่ประสบอุทกภัย สามารถพลิกฟื้นสู่ระบบการผลิต และการประกอบการปกติโดยเร็วที่สุด ทั้งนี้ ดำเนินการจัดส่งทีมงานให้ความช่วยเหลือเข้าไปสำรวจวินิจฉัยสถานประกอบการ เพื่อทราบปัญหาวางแผนการฟื้นฟูการผลิต และกระบวนการด้านธุรกิจ ตั้งแต่แผนการฟื้นฟูเครื่องจักร แผนฟื้นฟูโรงงาน และแผนการเงินแล้วแต่ความต้องการ ในเบื้องต้นได้ทำการสำรวจสถานประกอบการครอบคลุมพื้นที่ 22 จังหวัด โดยมีเป้าหมายให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัยจำนวน 5,000 ราย ซึ่งมีที่ปรึกษาจากกระทรวงอุตสาหกรรม นักวิชาการ และอาสาสมัครจากภาคเอกชน ให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิด จำนวน 61 ทีม รวมจำนวนที่ปรึกษา 316 คน
- 5.2 โครงการจัดตั้งศูนย์พักพิงอุตสาหกรรม โดยจัดให้มีสถานที่สำหรับให้บริการแก่ผู้ประกอบการที่ประสบอุทกภัย เพื่อใช้เป็นสถานที่ประกอบการผลิต จัดเก็บเครื่องจักรอุปกรณ์และสินค้าเป็นการชั่วคราวระหว่างรอการฟื้นฟูสถานประกอบการเดิมที่ตั้งอยู่ในและนอกนิคมอุตสาหกรรม ตลอดจนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทาน ซึ่งขณะนี้ได้จัดเตรียมพื้นที่ของส่วนราชการ 4 แห่ง นิคมอุตสาหกรรม 5 แห่ง และพื้นที่ที่จัดหาจากภาคเอกชน 1 แห่ง ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ราชบุรี ชลบุรี ระยอง และพิษณุโลก

5.3 ให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องการซ่อมแซมฟื้นฟูเครื่องจักรเมื่อเกิดอุทกภัย และหลังน้ำลด โดยสำนักงานทะเบียนเครื่องจักรกลาง กรมโรงงานอุตสาหกรรม ร่วมกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พร้อมให้คำปรึกษา แนะนำเรื่องการซ่อมแซมฟื้นฟูเครื่องจักรเมื่อเกิดอุทกภัย และหลังน้ำลด รวมทั้งได้จัดทำคู่มือการพัฒนาฟื้นฟูสภาพเครื่องจักรพร้อมกรณีศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการซ่อมแซมฟื้นฟูเครื่องจักร

5.4 ประกาศยกเว้นค่าธรรมเนียมรายปีแก่สถานประกอบการ และยกเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตเป็นระยะเวลา 5 ปี โดยกรมโรงงานอุตสาหกรรม

ตาราง 10.3 สถานการณ์อุทกภัย และผลกระทบต่อ SMEs จำแนกตามจังหวัด การจ้างงาน และ GDP_SMEs

สถานการณ์อุทกภัยตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม - 28 พฤศจิกายน 2554									
ลำดับ	จังหวัดที่น้ำท่วม	(1) จำนวน SMEs รวม (ราย)	(2) จำนวน การจ้างงาน SMEs รวม (คน)	(3) GDP_SMEs (ล้านบาท/เดือน)	(4) % ผลกระทบ	wangs-nucio SMEs			
						จำนวน SMEs (ราย)	จำนวน การจ้างงาน (คน)	GDP_SMEs (ล้านบาท/ เดือน)	
1	สุโขทัย	17,641	40,106	1,204.67	19.78%	3,489	7,933	1,308,947	238.28
2	พิจิตร	16,265	37,089	1,337.33	23.74%	3,861	8,805	1,435,219	317.49
3	พิษณุโลก	34,394	73,174	2,174.25	14.42%	4,961	10,554	1,720,358	313.61
4	นครสวรรค์	32,172	102,486	2,872.50	32.86%	10,572	33,677	5,590,390	943.91
5	อุทัยธานี	9,133	20,345	766.75	16.96%	1,549	3,450	579,542	130.01
6	ชัยนาท	12,944	25,768	1,025.08	27.32%	3,536	7,040	1,175,611	280.04
7	สิงห์บุรี	10,202	24,050	815.25	61.81%	6,306	14,866	2,616,334	503.91
8	อ่างทอง	8,889	28,114	744.33	37.07%	3,295	10,421	1,813,277	275.91
9	พระนครศรีอยุธยา	30,287	182,801	14,827.67	87.39%	26,469	159,758	30,354,073	12,958.59
10	ลพบุรี	24,068	64,678	2,303.08	26.93%	6,481	17,416	3,169,625	620.14
11	สระบุรี	21,099	102,265	5,159.83	25.31%	5,340	25,885	4,995,763	1,306.03
12	สุพรรณบุรี	22,300	74,772	2,265.08	12.66%	2,824	9,469	1,581,382	286.86
13	นครปฐม	43,453	213,163	4,594.17	19.69%	8,555	41,969	9,023,273	904.52
14	ปทุมธานี	69,417	293,092	8,989.67	76.03%	52,775	222,827	47,907,876	6,834.52
15	นนทบุรี	50,815	237,519	3,841.25	56.62%	28,771	134,479	28,913,071	2,174.85
16	อุบลราชธานี	57,200	132,910	2,598.33	21.59%	12,350	28,697	4,907,108	561.00
17	ขอนแก่น	82,040	190,001	4,806.58	51.37%	42,143	97,601	16,299,380	2,469.08
18	ศรีสะเกษ	46,924	100,272	1,722.00	55.89%	26,224	56,037	8,965,961	962.34
19	สุรินทร์	51,699	100,281	1,729.17	10.10%	5,222	10,129	1,640,964	174.66
20	ร้อยเอ็ด	53,164	116,527	1,848.08	31.46%	16,726	36,660	6,085,531	581.41
21	ฉะเชิงเทรา	22,517	107,319	8,028.67	21.71%	4,888	23,295	4,495,934	1,742.73

ตาราง 10.3 (ต่อ) สถานการณ์อุทกภัย และผลกระทบต่อ SMEs จำแนกตามจังหวัด การจ้างงาน และ GDP_SMEs

สถานการณ์อุทกภัยตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม - 28 พฤศจิกายน 2554									
ลำดับ	จังหวัดที่ท่วม	(1) จำนวน SMEs รวม (ราย)	(2) จำนวน การจ้างงาน SMEs รวม (คน)	(3) GDP_SMEs (ล้านบาท/เดือน)	(4) % กระทบ	wans-nu-cho SMEs			
						จำนวน SMEs (ราย)	จำนวน การจ้างงาน (คน)	คงเหลือตาม สัมประजन (บาท/วัน)	GDP_SMEs (ล้านบาท/เดือน)
22	นครนายก	7,244	23,563	652.75	31.69%	2,296	7,468	1,269,482	206.87
23	ปราจีนบุรี	15,996	64,071	2,339.67	8.96%	1,433	5,741	1,050,563	209.63
24	กำแพงเพชร	18,939	50,342	2,676.25	26.14%	4,951	13,159	2,210,720	699.55
25	ตาก	17,242	43,907	1,363.33	4.81%	829	2,112	342,127	65.58
26	มหาสารคาม	43,152	97,477	3,564.58	30.66%	13,231	29,887	4,871,655	1,092.94
27	บุรีรัมย์	46,274	96,772	2,048.17	4.39%	2,033	4,251	705,606	89.96
28	เชียงใหม่	86,101	277,250	4,270.00	9.86%	8,490	27,339	4,920,930	421.05
29	เลย	18,798	38,599	1,431.25	1.79%	336	691	119,521	25.62
30	ลำปาง	30,032	92,679	1,837.00	12.68%	3,807	11,747	1,938,325	232.85
31	นครราชสีมา	83,916	219,142	5,328.75	3.66%	3,067	8,010	1,465,805	194.77
32	กาฬสินธุ์	42,272	83,482	3,981.75	66.97%	28,309	55,908	9,336,555	2,666.56
33	ลำพูน	24,119	76,267	2,676.28	8.65%	2,087	6,598	1,115,123	231.54
34	แพร่	32,738	72,629	1,363.36	15.33%	5,020	11,136	1,815,178	209.04
35	เพชรบูรณ์	31,337	68,728	1,477.23	2.15%	674	1,478	245,317	31.76
36	สมุทรปราการ	75,610	607,144	21,580.51	1.66%	1,257	10,095	2,170,423	358.82
37	กรุงเทพมหานคร	573,634	3,320,141	77,732.25	30.99%	177,776	1,028,952	221,224,621	24,090.17
38	สมุทรสาคร	29,579	266,041	12,393.80	39.00%	11,535	103,751	22,306,379	4,833.33
39	พัทลุง	24,546	57,727	1,151.03	30.41%	7,465	17,556	3,774,607	350.06
40	สุราษฎร์ธานี	58,592	144,194	4,310.08	5.61%	3,290	8,096	1,740,640	242.00
41	นครศรีธรรมราช	50,554	128,659	4,325.42	2.72%	1,374	3,497	751,749	117.55
42	ยะลา	11,723	36,640	1,425.19	0.76%	89	277	59,481	10.76
43	สงขลา	53,645	190,411	5,388.81	3.64%	1,952	6,929	1,489,779	196.10
รวม		2,092,666	8,322,597	236,971.21	24.96%	557,637	2,325,644	469,504,204	71,156.42

- (1) กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- (2) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ : โทร 0-2637-3600-12
- (3) รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2553 และแนวโน้ม ปี 2554 (Whitepaper) : สสว.
- (4) จำนวน SMEs ที่ได้รับผลกระทบ ได้จาก (จำนวนผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัด) * จำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม
จำนวนประชากรในจังหวัด
- (5) ข้อมูลค่าจ้างขั้นต่ำประจำปี 2554 ของแต่ละจังหวัด จากกระทรวงแรงงาน

ที่มา : สำนักข้อมูลและวิจัย (สสว.) 28 พฤศจิกายน 2554

มาตรการเฉพาะกิจ และแนวทางการดำเนินงาน เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมจากผลกระทบของอุทกภัย และการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่

ตาราง 10.4 สถานการณ์อุทกภัย และการกระทบต่อ SMEs จำแนกตามภูมิภาค การจ้างงาน และ GDP_SMEs

สถานการณ์อุทกภัยตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม - 28 พฤศจิกายน 2554 (สรุปรายภูมิภาค)									
ลำดับ	จังหวัดที่น้ำท่วม	(1) จำนวน SMEs รวม (ราย)	(2) จำนวน การจ้างงาน SMEs รวม (คน)	(3) GDP_SMEs (ล้านบาท/เดือน)	(4) % wangsarnu	จำนวน SMEs (ราย)	wangsarnu SMEs		GDP_SMEs (ล้านบาท/ เดือน)
							จำนวน การจ้างงาน (คน)	ความเสียหาย ด้านแรงงาน (บาท/วัน)	
ภาคเหนือ									
1	สุโขทัย	17,641	40,106	1,204.67	19.78%	3,489	7,933	1,308,947	238.28
2	พิจิตร	16,265	37,089	1,337.33	23.74%	3,861	8,805	1,435,219	317.49
3	พิษณุโลก	34,394	73,174	2,174.25	14.42%	4,961	10,554	1,720,358	313.61
4	กำแพงเพชร	18,939	50,342	2,676.25	26.14%	4,951	13,159	2,210,720	699.55
5	ตาก	17,242	43,907	1,363.33	4.81%	829	2,112	342,127	65.58
6	เชียงใหม่	86,101	277,250	4,270.00	9.86%	8,490	27,339	4,920,930	421.05
7	ลำปาง	30,032	92,679	1,837.00	12.68%	3,807	11,747	1,938,325	232.85
8	ลำพูน	24,119	76,267	2,676.28	8.65%	2,087	6,598	1,115,123	231.54
9	แพร่	32,738	72,629	1,363.36	15.33%	5,020	11,136	1,815,178	209.04
10	เพชรบูรณ์	31,337	68,728	1,477.23	2.15%	674	1,478	245,317	31.76
11	อุทัยธานี	9,133	20,345	766.75	16.96%	1,549	3,450	579,542	130.01
12	นครสวรรค์	32,172	102,486	2,872.50	32.86%	10,572	33,677	5,590,390	943.91
	รวม	350,113	955,002	24,018.95	15.62%	50,289	137,988	23,222,175	3,834.67
ภาคกลาง + กรุงเทพมหานคร									
13	สิงห์บุรี	10,202	24,050	815.25	61.81%	6,306	14,866	2,616,334	503.91
14	ชัยนาท	12,944	25,768	1,025.08	27.32%	3,536	7,040	1,175,611	280.04
15	นนทบุรี	50,815	237,519	3,841.25	56.62%	28,771	134,479	28,913,071	2,174.85
16	ปทุมธานี	69,417	293,092	8,989.67	76.03%	52,775	222,827	47,907,876	6,834.52
17	พระนครศรีอยุธยา	30,287	182,801	14,827.67	87.39%	26,469	159,758	30,354,073	12,958.59
18	ลพบุรี	24,068	64,678	2,303.08	26.93%	6,481	17,416	3,169,625	620.14
19	อ่างทอง	8,889	28,114	744.33	37.07%	3,295	10,421	1,813,277	275.91
20	สระบุรี	21,099	102,265	5,159.83	25.31%	5,340	25,885	4,995,763	1,306.03
21	กรุงเทพมหานคร	573,634	3,320,141	77,732.25	30.99%	177,776	1,028,952	221,224,621	24,090.17
	รวม	801,355	4,278,428	115,438.42	47.72%	310,749	1,621,643	342,170,251	49,044.16
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ									
22	ขอนแก่น	82,040	190,001	4,806.58	51.37%	42,143	97,601	16,299,380	2,469.08
23	ศรีสะเกษ	46,924	100,272	1,722.00	55.89%	26,224	56,037	8,965,961	962.34
24	สุรินทร์	51,699	100,281	1,729.17	10.10%	5,222	10,129	1,640,964	174.66
25	มหาสารคาม	43,152	97,477	3,564.58	30.66%	13,231	29,887	4,871,655	1,092.94
26	บุรีรัมย์	46,274	96,772	2,048.17	4.39%	2,033	4,251	705,606	89.96
27	เลย	18,798	38,599	1,431.25	1.79%	336	691	119,521	25.62
28	นครราชสีมา	83,916	219,142	5,328.75	3.66%	3,067	8,010	1,465,805	194.77
29	กาฬสินธุ์	42,272	83,482	3,981.75	66.97%	28,309	55,908	9,336,555	2,666.56
30	อุบลราชธานี	57,200	132,910	2,598.33	21.59%	12,350	28,697	4,907,108	561.00
31	ร้อยเอ็ด	53,164	116,527	1,848.08	31.46%	16,726	36,660	6,085,531	581.41
	รวม	525,439	1,175,463	29,058.67	27.79%	149,641	327,870	54,398,086	8,818.36

ตาราง 10.4 (ต่อ) สถานการณ์อุทกภัย และผลกระทบต่อ SMEs จำแนกตามภูมิภาค การจ้างงาน และ GDP_SMEs

สถานการณ์อุทกภัยตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม - 28 พฤศจิกายน 2554 (สรุปรายภูมิภาค)									
ลำดับ	จังหวัดที่น้ำท่วม	(1) จำนวน SMEs รวม (ราย)	(2) จำนวน การจ้างงาน SMEs รวม (คน)	(3) GDP_SMEs (ล้านบาท/เดือน)	(4) % wans:nu	wans:nuต่อ SMEs			GDP_SMEs (ล้านบาท/ เดือน)
						จำนวน SMEs (ราย)	จำนวน การจ้างงาน (คน)	ความเสี่ยง ด้านแรงงาน (บาท/วัน)	
ภาคตะวันออก									
32	ปราจีนบุรี	15,996	64,071	2,339.67	8.96%	1,433	5,741	1,050,563	209.63
33	ฉะเชิงเทรา	22,517	107,319	8,028.67	21.71%	4,888	23,295	4,495,934	1,742.73
34	นครนายก	7,244	23,563	652.75	31.69%	2,296	7,468	1,269,482	206.87
35	สมุทรปราการ	75,610	607,144	21,580.51	1.66%	1,257	10,095	2,170,423	358.82
	รวม	121,367	802,097	32,601.59	16.01%	9,874	46,598	8,986,403	2,518.05
ภาคตะวันตก									
36	นครปฐม	43,453	213,163	4,594.17	19.69%	8,555	41,969	9,023,273	904.52
37	สมุทรสาคร	29,579	266,041	12,393.80	39.00%	11,535	103,751	22,306,379	4,833.33
38	สุพรรณบุรี	22,300	74,772	2,265.08	12.66%	2,824	9,469	1,581,382	286.86
	รวม	95,332	553,976	19,253.05	23.78%	22,915	155,189	32,911,034	6,024.71
ภาคใต้									
39	พัทลุง	24,546	57,727	1,151.03	30.41%	7,465	17,556	3,774,607	350.06
40	สุราษฎร์ธานี	58,592	144,194	4,310.08	5.61%	3,290	8,096	1,740,640	242.00
41	นครศรีธรรมราช	50,554	128,659	4,325.42	2.72%	1,374	3,497	751,749	117.55
42	ยะลา	11,723	36,640	1,425.19	0.76%	89	277	59,481	10.76
43	สงขลา	53,645	190,411	5,388.81	3.64%	1,952	6,929	1,489,779	196.10
	รวม	199,060	557,632	16,600.53	8.63%	14,169	36,355	7,816,256	916.47
	รวมทั้งสิ้น	2,092,666	8,322,597	236,971.21	24.96%	557,637	2,325,644	469,504,204	71,156.42

- (1) กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย
- (2) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ : โทร 0-2637-3600-12
- (3) รายงานสถานการณ์วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2553 และแนวโน้ม ปี 2554 (Whitepaper) : สสว.
- (4) จำนวน SMEs ที่ได้รับผลกระทบ ได้จาก (จำนวนผู้ประกอบการ SMEs ในจังหวัด) * จำนวนประชากรที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วม
จำนวนประชากรในจังหวัด
- (5) ข้อมูลค่าจ้างขั้นต่ำประจำปี 2554 ของแต่ละจังหวัด จากกระทรวงแรงงาน
- (6) จำแนกจังหวัดตามภูมิภาค ตามคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ที่มา : สำนักข้อมูลและวิจัย (สสว.) 28 พฤศจิกายน 2554

10.2 การศึกษาผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่และแนวทางการดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือ SMEs

10.2.1 สภาพปัญหา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เป็นภาคส่วนที่มีบทบาทสำคัญต่อประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ในด้านเศรษฐกิจ SMEs สามารถสร้างรายได้หรือ GDP ให้กับประเทศคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.1 เมื่อเทียบกับ GDP รวมของประเทศ ส่วนในด้านสังคมเป็นแหล่งการจ้างงานที่สำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นแรงงานในท้องถิ่น นอกจากนี้ SMEs ยังมีการนำทรัพยากร และอัตลักษณ์ในท้องถิ่นมาสร้างสินค้าและบริการ ปัจจุบัน (พ.ศ. 2553) ประเทศไทยมีจำนวนผู้ประกอบการ SMEs 2,913,167 ราย จำแนกออกเป็น SMEs ในภาคการผลิต 545,098 ราย ภาคการค้า 1,383,391 ราย ภาคบริการ 983,610 ราย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 18.7, 47.5 และ 33.8 ตามลำดับ เมื่อเทียบกับ SMEs รวมทั้งหมด นอกจากนี้ยังมี SMEs ประเภทอื่นๆ อีกประมาณ 1,068 ราย มีการจ้างงานโดย SMEs รวมทั้งหมดทั่วประเทศประมาณ 10,507,507 คน เป็นการจ้างงานในภาคการผลิต 3,493,270 คน ภาคการค้า 3,250,119 คน และภาคบริการ 3,764,118 คน คิดเป็นการจ้างงานเฉลี่ยต่อรายของ SMEs ทั้งประเทศ แบ่งเป็น SMEs ในภาคการผลิต ภาคการค้า และภาคบริการ เท่ากับ 3.6, 6.7, 2.3 และ 3.8 คนตามลำดับ

กระทรวงแรงงานได้ปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยร้อยละ 39.46 ทั่วประเทศตามนโยบายของรัฐบาล ในวันที่ 1 เมษายน 2555 โดยอิงจากบัญชีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่ประกาศใช้อยู่ขณะนี้ เป็นฐาน ทำให้ค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มเป็น 300 บาท/วัน ใน 7 จังหวัดนำร่อง ซึ่งมีความพร้อมมากที่สุด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร (กทม.) สมุทรสาคร ปทุมธานี นครปฐม นนทบุรี สมุทรปราการ และภูเก็ต โดยมีแนวทางดำเนินการ คือจะปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำเฉลี่ยร้อยละ 39.46

ใน 7 จังหวัดแรกซึ่งเป็นพื้นที่นำร่องดังกล่าวมี 6 จังหวัด คือ กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร ปทุมธานี สมุทรปราการ นนทบุรี และนครปฐม ปัจจุบันมีอัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำอยู่ในระดับเท่ากันที่ 215 บาท / วัน เมื่อปรับขึ้นเพิ่มจากฐานเดิม เป็น 300 บาท / วัน หรือปรับเพิ่มขึ้น 85 บาท มีผลทำให้ค่าจ้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 39.5 ขณะที่จังหวัดภูเก็ตเดิมอัตราค่าจ้างขั้นต่ำอยู่ที่ 221 บาท / วัน หากปรับขึ้นเป็น 300 บาท / วัน หรือปรับเพิ่มขึ้น 79 บาท / วัน ทำให้ค่าจ้างเพิ่มขึ้นในอัตรา ร้อยละ 35.7 สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากนโยบายปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำใน 7 จังหวัดนำร่องที่มีต่อผู้ประกอบการ SMEs พบว่า

จังหวัด	จำนวน SMEs (ราย)	จำนวนแรงงาน (คน)	ประมาณการจำนวนแรงงาน ที่ได้ประโยชน์	
			(คน)	ร้อยละ
1. กรุงเทพมหานคร	573,634	3,320,125	1,500,000	46
2. สมุทรปราการ	75,610	607,143	296,000	49
3. ปทุมธานี	69,417	307,309	150,000	49
4. นครปฐม	43,453	171,389	85,000	49
5. นนทบุรี	50,815	289,014	142,000	49
6. สมุทรสาคร	29,579	193,427	97,000	50
7. ภูเก็ต	45,581	100,951	48,000	48

ที่มา : สำนักข้อมูลและวิจัย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

1) กรุงเทพมหานคร มีจำนวน SMEs ทั้งสิ้น 573,634 ราย มีจำนวนแรงงานซึ่งถูกจ้างโดย SMEs ทั้งสิ้น 3,320,125 อัตรา ซึ่งจากการประมาณการ จำนวนแรงงานที่ได้ประโยชน์จากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำมีอยู่ประมาณ 1,500,000 อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ 46 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด

2) สมุทรปราการ มีจำนวน SMEs ทั้งสิ้น 75,610 ราย มีจำนวนแรงงานซึ่งถูกจ้างโดย SMEs ทั้งสิ้น 607,143 อัตรา ซึ่งจากการประมาณการ จำนวนแรงงานที่ได้ประโยชน์จากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำมีอยู่ประมาณ 296,000 อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ 49 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด

3) ปทุมธานี มีจำนวน SMEs ทั้งสิ้น 69,417 ราย มีจำนวนแรงงานซึ่งถูกจ้างโดย SMEs ทั้งสิ้น 307,309 อัตรา ซึ่งจากการประมาณการ จำนวนแรงงานที่ได้ประโยชน์จากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำมีอยู่ประมาณ 150,000 อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ 49 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด

4) นครปฐม มีจำนวน SMEs ทั้งสิ้น 43,453 ราย มีจำนวนแรงงานซึ่งถูกจ้างโดย SMEs ทั้งสิ้น 171,389 อัตรา ซึ่งจากการประมาณการ จำนวนแรงงานที่ได้ประโยชน์จากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำมีอยู่ประมาณ 85,000 อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ 49 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด

5) นนทบุรี มีจำนวน SMEs ทั้งสิ้น 50,815 ราย มีจำนวนแรงงานซึ่งถูกจ้างโดย SMEs ทั้งสิ้น 289,014 อัตรา ซึ่งจากการประมาณการจำนวนแรงงานที่ได้ประโยชน์จากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำมีอยู่ประมาณ 142,000 อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ 49 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด

6) สมุทรสาคร มีจำนวน SMEs ทั้งสิ้น 29,579 ราย มีจำนวนแรงงานซึ่งถูกจ้างโดย SMEs ทั้งสิ้น 193,427 อัตรา ซึ่งจากการประมาณการ จำนวนแรงงานที่ได้ประโยชน์จากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำมีอยู่ประมาณ 97,000 อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ 50 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด

7) ภูเก็ต มีจำนวน SMEs ทั้งสิ้น 45,581 ราย มีจำนวนแรงงานซึ่งถูกจ้างโดย SMEs ทั้งสิ้น 100,951 อัตรา ซึ่งจากการประมาณการ จำนวนแรงงานที่ได้ประโยชน์จากการปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำมีอยู่ประมาณ 48,000 อัตรา หรือคิดเป็นร้อยละ 48 ของจำนวนแรงงานทั้งหมด สำหรับจังหวัดอื่นๆ ที่เหลือ แม้ว่าจะจะมีได้มีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท ต่อวันก็ตาม แต่ก็ต้องมีการปรับค่าจ้างเพิ่มขึ้นในอัตราที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้น SMEs ในจังหวัดต่างๆ ที่เหลือก็จะได้รับผลกระทบเช่นเดียวกันกับกลุ่มจังหวัดน่านำร่องทั้ง 7 จังหวัดดังกล่าว

10.2.2 ผลประโยชน์ของการขึ้นค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ

- เป็นการเพิ่มรายได้ของผู้ใช้แรงงานให้มีความสอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบันมากขึ้น จากข้อมูลการสำรวจค่าใช้จ่ายที่เป็นของแรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือ (แรงงานทั่วไปแรกเข้าทำงาน) ในภาคอุตสาหกรรมทั่วประเทศ ใน 21 ประเภทอุตสาหกรรม (ครั้งที่ 1) ในช่วงเดือน เมษายน-มิถุนายน 2554 จำนวน 36,098 ตัวอย่าง พบว่า ลูกจ้างมีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพเฉลี่ยสูงขึ้นร้อยละ 13.7 สภาพเช่นนี้มีส่วนทำให้แรงงานต้องทำงานล่วงเวลาอย่างน้อยวันละ 2-4 ชั่วโมง เพื่อให้ได้เงินเพิ่ม ทำให้ไม่มีเวลาในการเรียนรู้เพิ่มเติม เพื่อพัฒนาทักษะ และศักยภาพให้ได้ค่าจ้างสูงขึ้น ซึ่งการที่แรงงานมีรายได้ไม่พอใช้จ่ายอาจทำให้เกิดปัญหาสังคม ปัญหาครอบครัวตามมา

- การเพิ่มรายได้แรงงานมีผลทำให้อุปสงค์โดยรวมของประเทศขยายตัวสูงขึ้น หากแรงงานเหล่านี้มีรายได้เพิ่ม ก็มีแนวโน้มที่จะใช้จ่ายเพิ่ม โดยทั่วไปผู้มีรายได้น้อยมีแนวโน้มใช้จ่ายเพิ่มมากกว่าผู้มีรายได้สูงเมื่อมีรายได้เพิ่ม (จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าค่าใช้จ่ายของครัวเรือนโดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ของรายได้) ดังนั้น เมื่อแรงงานมีรายได้เพิ่มขึ้นจะทำให้มีการจับจ่ายใช้สอยเพิ่มมากขึ้น ทำให้ธุรกิจต่างๆ มีโอกาสขายสินค้าและบริการได้เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ จากการวิเคราะห์โดย สสว. พบว่า ปัจจุบันธุรกิจ SMEs มีการจ้างแรงงาน 10.5 ล้านคน และแรงงานในธุรกิจ SMEs ที่จะได้รับประโยชน์จากการขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท / วัน มีจำนวนประมาณ 5.0 ล้านคน หรือร้อยละ 50 ของแรงงานในธุรกิจ SMEs ทั้งหมด

- เป็นการผลักดันให้ผู้ประกอบการต้องเพิ่มประสิทธิภาพแรงงาน และประสิทธิภาพการผลิต-การจัดการ** การขึ้นค่าจ้างไม่เป็นประเด็นปัญหา หากประสิทธิภาพแรงงานเพิ่มขึ้นตามไปด้วยอย่างทันกาล จากการศึกษาเรื่อง ผลผลิตภาพการผลิตของ SMEs หรือ TFP ของ สว. พบว่า การเพิ่มคุณภาพของปัจจัยแรงงานทุกๆ ร้อยละ 1 จะทำให้ผลผลิตภาพการผลิตของ SMEs เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.66 ขณะที่เพิ่มคุณภาพทุนร้อยละ 1 เช่นกัน จะทำให้ TFP เพิ่มขึ้นเพียง 0.34 แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มคุณภาพแรงงานจะส่งผลต่อการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตโดยรวมของ SMEs มากกว่า ภาครัฐจึงต้องเร่งส่งเสริมเรื่องการปรับปรุงคุณภาพแรงงานอย่างจริงจัง ผลักดันให้ธุรกิจให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตหรือประสิทธิภาพแรงงานมากขึ้น จะทำให้แรงงานทำงานได้ดียิ่งขึ้น ช่วยลดความสูญเสีย ลดต้นทุน เพิ่มประสิทธิภาพเครื่องจักร หรือเพิ่มผลผลิต รวมทั้งมูลค่าผลผลิตได้ด้วย ทั้งนี้ จึงจำเป็นต้องมีมาตรการหรือโครงการเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานก่อนหรือคู่ขนานไปกับการปรับเพิ่มค่าจ้างด้วย

จากข้อมูลจำนวนธุรกิจ SMEs และการจ้างงานในธุรกิจ SMEs พบว่า สาขาธุรกิจที่ได้รับผลกระทบจากการขึ้นค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำเป็น 300 บาทต่อวัน เป็นสาขาธุรกิจที่มีการใช้แรงงานเข้มข้น เช่น สาขาการผลิตอาหารและเครื่องดื่ม สาขาการผลิตเครื่องแต่งกาย สาขาการผลิตเฟอร์นิเจอร์จากไม้ สาขาการผลิตเครื่องหนัง และสาขาบริการโรงแรม โดยสาขาเหล่านี้เป็นสาขาที่มีการใช้แรงงานเข้มข้นกว่าร้อยละ 60 ของปัจจัยการผลิตทั้งหมด แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงจำนวนลูกจ้างเฉลี่ยต่อธุรกิจ SMEs พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วธุรกิจ SMEs เหล่านี้ มีการจ้างงานแรงงานขั้นต่ำเฉลี่ยไม่เกิน 10 รายต่อธุรกิจ ซึ่งการเพิ่มค่าจ้างโดยไม่เพิ่มประสิทธิภาพแรงงานจะทำให้ธุรกิจ SMEs มีต้นทุนเพิ่มขึ้นทันที

- ลดปัญหาการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (non-tariff barriers : NTBs)** เนื่องจากการทำธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก หากมีค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น หรือมีค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการแรงงานสูงขึ้น อาจส่งผลให้แรงงานมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ทำให้ช่วยลดโอกาสในการใช้เป็นข้ออ้างในการกีดกันทางการค้าในประเด็นด้านแรงงานจากประเทศผู้นำเข้า

10.2.3 ผลกระทบของการขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท/วัน

- **ต้นทุนธุรกิจเพิ่ม** จากการศึกษาโครงการจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของ SMEs (SME I/O Table) พบว่า โครงสร้างต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านแรงงานและเงินเดือนของ SMEs เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 11.8 ของต้นทุนปัจจัยการผลิตทั้งหมด ดังนั้น หากค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำเพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 จะส่งผลให้ต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านแรงงานเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.11 ซึ่งต้นทุนที่เพิ่มขึ้นอาจจะส่งผลถึงการปิดโรงงาน โดยเฉพาะ SMEs ในสาขาอุตสาหกรรมไม้ (เฟอร์นิเจอร์) อุตสาหกรรมสิ่งทอ และภาคการก่อสร้างที่มีต้นทุนด้านแรงงานสูงกว่าร้อยละ 35

สอดคล้องกับรายงานการสำรวจของ ส.อ.ท. ที่พบว่า ผู้ประกอบการร้อยละ 68.5 ได้รับผลกระทบหนัก และมีถึงร้อยละ 16.9 ที่อาจปิดโรงงาน ดังนั้น การล้มละลาย / ปิดกิจการ อาจเป็นคลื่นระลอกสองที่เกิดขึ้นจากการขึ้นค่าจ้าง โดยเฉพาะกิจการ SMEs ที่มีสายป่านสั้น การแบกรับต้นทุนที่เพิ่มขึ้นอย่างมหาศาล แต่มีเวลาปรับตัวน้อย เมื่อไม่สามารถลดต้นทุนด้านอื่นๆ ได้อีกแล้วทางออกสุดท้ายคงไม่พ้นการปิดกิจการ ผลกระทบที่ตามมาหลังจากนั้นคือการเลิกจ้างแรงงาน

- **ภาวะเงินเฟ้อและค่าครองชีพที่สูงขึ้น** การขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำสูงกว่าสภาพเป็นจริงของระบบเศรษฐกิจเกินไปนั้น ก่อให้เกิดเงินเฟ้อ (Cost push Inflation) ส่งผลให้ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ผู้ประกอบการจะผลักภาระต้นทุนเหล่านี้ให้แก่ผู้บริโภค เพื่อรักษาระดับกำไร นอกจากนี้มาตรการดังกล่าวนี้มีผลกระทบทางจิตวิทยา พ่อค้าแม่ค้า ผู้ประกอบการ มักปรับขึ้นราคาสินค้าล่วงหน้าทุกครั้งที่มีข่าวว่าจะมีการปรับเพิ่มเงินเดือน หรือค่าจ้าง กลุ่มประชาชนที่ไม่ได้อยู่ในข่ายได้รับประโยชน์จากมาตรการเหล่านี้ต้องพลอยได้รับผลกระทบจากราคาที่สูงไปด้วย

- **ผลักดันให้ผู้ประกอบการ SMEs โดยเฉพาะประเภทอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น จำเป็นต้องปรับลดแรงงานที่มีความจำเป็นน้อยลง และหันไปใช้แรงงานต่างด้าว ที่ไม่ได้จดทะเบียน เพิ่มมากขึ้น** ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการจ่ายค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมาย

ตารางที่ 10.5 ประมาณผลกระทบระดับทุนด้านค่าใช้จ่ายแรงงาน กรณีการขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาท/วัน รายสาขาธุรกิจ

ธุรกิจ	ค่าแรงปัจจุบัน	ค่าแรงเพิ่ม	ค่าแรงเพิ่ม%	ต้นทุนเพิ่ม%	%ต้นทุน แรงงานเฉลี่ย
อาหารแปรรูปสัตว์น้ำ *	215	300	39.5%	15.0%	38.0%
เฟอร์นิเจอร์หวาย*	215	300	39.5%	11.1%	28.0%
ผลิตพลอยเจียรระโน*	215	300	39.5%	8.3%	21.0%
ผลิตเครื่องนุ่งห่ม*	215	300	39.5%	7.9%	20.0%
ผลิตกระเป๋านึ่ง*	215	300	39.5%	7.9%	20.0%
เฟอร์นิเจอร์ไม้*	215	300	39.5%	6.3%	16.0%
ฟอกย้อม พิมพ์ลายผ้า*	215	300	39.5%	5.9%	15.0%
อาหารบรรจุกระป๋อง*	215	300	39.5%	5.8%	14.7%
ผลิตภัณฑ์พลาสติก	215	300	39.5%	4.9%	12.5%
ผลิตเครื่องประดับเพชรพลอย	215	300	39.5%	4.7%	12.0%
ผลิตเพชรเจียรระโน	215	300	39.5%	4.3%	11.0%
ผลิตเส้นด้ายสังเคราะห์	215	300	39.5%	3.8%	9.6%
ผลิตเส้นด้ายฝ้าย	215	300	39.5%	3.8%	9.5%
ผลิตผ้าผืน	215	300	39.5%	3.6%	9.0%
เฟอร์นิเจอร์โลหะ	215	300	39.5%	2.0%	5.0%
ผลิตเส้นใยฝ้าย	215	300	39.5%	1.8%	4.6%
ผลิตเส้นใยสังเคราะห์	215	300	39.5%	1.5%	3.8%
ธุรกิจโรงแรม**	215	300	39.5%	13.0%	33.0%
รับเหมาสร้างบ้าน**	215	300	39.5%	10.7%	27.0%
การขนส่งทางบก**	215	300	39.5%	8.7%	22.0%

ที่มา : สำนักข้อมูลและวิจัย สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หมายเหตุ : 1. สมมุติฐานว่าทุกสาขาธุรกิจจ่ายค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำเท่ากับ 215 บาท/วัน ดังนั้นเมื่อปรับค่าจ้างขั้นต่ำ เป็น 300 บาท/วัน ส่งผลให้ค่าแรงเพิ่มขึ้น 39.5%

2. * หมายถึง สาขาธุรกิจในภาคการผลิตที่ได้รับผลกระทบสูง

3. ** หมายถึง สาขาธุรกิจในภาคการบริการได้รับผลกระทบสูง

- มาตรการภาครัฐ เพื่อช่วยเหลือ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่

มาตรการเพิ่มขีดความสามารถ SMEs

คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเรื่องมาตรการเพิ่มขีดความสามารถ SMEs เมื่อวันที่ 24 เมษายน 2555 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหา และอุปสรรคในการประกอบธุรกิจของ SMEs ใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การยกระดับผลิตภาพการผลิต (Productivity) 2) การสนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และ 3) การลดภาระต้นทุนจากค่าแรงที่เพิ่มขึ้น สาระสำคัญคือ

1) มาตรการทางการเงิน

1.1) โครงการสินเชื่อเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity Improvement Loan)

โดย ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) เป็นโครงการสินเชื่อเพื่อให้ผู้ประกอบการที่เป็นวิสาหกิจขนาดย่อมนำไปใช้ในการพัฒนาเครื่องจักรหรือกระบวนการทำงาน มีวงเงินโครงการรวม 20,000 ล้านบาท ระยะเวลากู้ยืมสูงสุด 7 ปี สำหรับสินเชื่อเพื่อพัฒนาเครื่องจักร และ 5 ปี สำหรับสินเชื่อเพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน โดยสินเชื่อทั้ง 2 ประเภทมีอัตราดอกเบี้ย 2 ปีแรกอยู่ที่ MLR-3 / ปีที่ 3 เป็นต้นไปอยู่ที่ MLR มีวงเงินกู้ยืมสูงสุดต่อรายไม่เกิน 5 ล้านบาท และไม่จำเป็นต้องมีหลักประกัน ซึ่งผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการจะได้รับการสนับสนุนในการวินิจฉัยสถานประกอบการ พร้อมกับการให้คำปรึกษาและอบรมจากผู้เชี่ยวชาญที่ภาครัฐจัดให้ควบคู่ไปด้วย

1.2) โครงการค้ำประกันสินเชื่อในลักษณะ Portfolio Guarantee Scheme ระยะที่ 4 (PGS ระยะที่ 4)

โดยบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อม (บสย.) เป็นการค้ำประกันสินเชื่อที่สถาบันการเงินปล่อยให้กับ SMEs ที่มีศักยภาพ แต่มีหลักประกันไม่เพียงพอในลักษณะ Portfolio มีวงเงินค้ำประกันรวม 24,000 ล้านบาท ระยะเวลาค้ำประกันสูงสุด 5 ปี วงเงินค้ำประกันสูงสุดต่อราย ไม่เกิน 40 ล้านบาท มีค่าธรรมเนียมค้ำประกันต่อปี อยู่ที่ร้อยละ 1.75 ของยอดค้ำประกันคงค้าง

1.3) โครงการค้ำประกันสินเชื่อในลักษณะ Portfolio Guarantee Scheme สำหรับผู้ประกอบการใหม่ (PGS New/Start-up)

โดย บสย. เป็นการค้ำประกันสินเชื่อให้กับ SMEs ที่เพิ่งเริ่มกิจการใหม่ไม่เกิน 2 ปี ในลักษณะ Portfolio มีวงเงินค้ำประกันรวม 10,000 ล้านบาท ระยะเวลาค้ำประกันสูงสุด 7 ปี วงเงินค้ำประกันสูงสุดไม่เกิน 2 ล้านบาท มีค่าธรรมเนียมค้ำประกันต่อปีอยู่ที่ร้อยละ 2.5 ของยอดค้ำประกันคงค้าง โดยรัฐบาลจะชดเชย

ค่าธรรมเนียมให้ในปีแรก นอกจากนี้ SMEs ที่เข้าร่วมโครงการจะสามารถเข้ารับการฝึกอบรมจากหน่วยงานที่ภาครัฐจัดให้ควบคู่ไปด้วย

1.4) กองทุนพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้ SMEs กู้ยืมเพื่อใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมในอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 0.1 ต่อปี วงเงินกู้ยืมสูงสุดต่อรายไม่เกิน 42,000 บาท ระยะเวลากู้ยืมสูงสุด 4 ปี ทั้งนี้ ผู้ประกอบการสามารถติดต่อกับกรมพัฒนาฝีมือแรงงานหรือหน่วยงานในสังกัดได้โดยตรงภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2555

1.5) โครงการสินเชื่อเพื่อส่งเสริมการจ้างงาน (ผ่านกองทุนประกันสังคม) ให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อที่มีเงื่อนไขผ่อนปรน (โดยอาศัยแหล่งเงินทุนจากกองทุน) ให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากค่าแรงที่เพิ่มขึ้น สำหรับใช้เป็นเงินทุนในการเสริมสภาพคล่อง หรือเพิ่มผลผลิตทางการผลิต เพื่อเป็นการรักษาการจ้างงานไว้ โครงการนี้มียกเว้นรวมอยู่ที่ 10,000 ล้านบาท วงเงินกู้ยืมสูงสุดต่อรายไม่เกิน 4 ล้านบาท ขึ้นอยู่กับจำนวนการจ้างงาน

2) มาตรการภาษี

2.1) มาตรการปรับเปลี่ยนเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต โดยยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลในส่วนที่เป็นเงินได้ที่มาจากการขายเครื่องจักรเก่าเพื่อซื้อเครื่องจักรใหม่ มีระยะเวลาการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการขายเครื่องจักรตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 ถึง 31 ธันวาคม 2555

2.2) มาตรการหักค่าเสื่อมเครื่องจักร โดยให้หักค่าเสื่อมราคาของเครื่องจักรใหม่ได้ร้อยละ 100 ในปีแรก มีระยะเวลาการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการหักค่าเสื่อมเครื่องจักรตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 ถึง 31 ธันวาคม 2555

2.3) ผู้ประกอบการ SMEs สามารถหักค่าใช้จ่ายได้ 1.5 เท่าของส่วนต่างค่าแรงที่เพิ่มขึ้นจากเดิมเป็น 300 บาทต่อวัน ระยะเวลาการให้สิทธิประโยชน์ตั้งแต่วันที่เริ่มใช้ค่าแรงขั้นต่ำ 300 บาทตามที่รัฐบาลประกาศกำหนด (1 เมษายน 2555) ถึง 31 ธันวาคม 2555

ทั้งนี้ SMEs ที่เข้าข่ายได้รับสิทธิประโยชน์ จากมาตรการดังกล่าว คือ มาตรการทางการเงิน ก่อให้เกิดการสร้างสินเชื่อให้กับ SMEs เพิ่มขึ้นอีกประมาณ 86,000 ล้านบาท และคาดว่าจะมี SMEs ที่ได้รับประโยชน์กว่า 28,000 ราย

มาตรการด้านภาษี SMEs ที่เข้าข่ายได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีในที่นี้ หมายถึง

- 1) นิติบุคคลทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและบริการไม่เกิน 30 ล้านบาทต่อปี มีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 200,000 กว่าราย
- 2) บุคคลธรรมดาที่มีเงินได้เข้าข่ายตามมาตรา 40 (5) (6) (7) และ (8) มีจำนวนทั้งสิ้นประมาณ 500,000 กว่าราย

มาตรการภาครัฐอื่นที่ดำเนินการแล้ว

1) การยกเว้น และลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลให้แก่ SMEs คณะรัฐมนตรีเห็นชอบมาตรการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2554 โดยการปรับลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่เป็น SMEs ซึ่งมีทุนที่ชำระแล้วในวันสุดท้ายของรอบระยะเวลาบัญชีไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการประกอบกิจการขายสินค้าและการให้บริการไม่เกิน 30 ล้านบาทต่อรอบระยะเวลาบัญชี โดยจะได้รับสิทธิประโยชน์ ดังนี้

กำไรสุทธิ	อัตราภาษี (ร้อยละ)
≤ 150,000 บาท	ได้รับการยกเว้น
150,001 – 1,000,000 บาท	15
1,000,001 บาทขึ้นไป	23* , 20**

หมายเหตุ * สำหรับรอบระยะเวลาบัญชี 2555 ที่สิ้นสุดในหรือหลังวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2555
 ** สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2556 เป็นต้นไป

2) การลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม กรม. ได้มีมติเห็นชอบมาตรการในการฟื้นฟูช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2555 โดยให้ลดอัตราเงินสมทบแก่นายจ้างและลูกจ้างเป็นระยะเวลา 1 ปี ในปี 2555 ลดจากอัตราเงินสมทบที่จ่ายในปัจจุบันฝ่ายละ ร้อยละ 5 ของค่าจ้างผู้ประกันตน โดยแบ่งเป็น 2 ช่วง ดังนี้

- ครึ่งปีแรก (1 มกราคม - 30 มิถุนายน 2555) จ่ายในอัตราฝ่ายละ ร้อยละ 3
- ครึ่งปีหลัง (1 กรกฎาคม - 31 ธันวาคม 2555) จ่ายในอัตราฝ่ายละ ร้อยละ 4

3) การนำค่าใช้จ่ายในการอบรมพัฒนาฝีมือแรงงานมาลดหย่อนภาษี 2 เท่า พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาฝีมือแรงงาน โดยให้สิทธิประโยชน์ที่จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้เป็นจำนวนร้อยละร้อยละของรายจ่าย หรือ 2 เท่า ที่ได้จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการให้มีการฝึกอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (ลดหย่อนให้แก่ผู้ประกอบการ)

นอกจากนี้ ยังมีมาตรการช่วยเหลือ SMEs ที่หน่วยงานต่างๆ ของกระทรวงแรงงาน ดำเนินการ เช่น ศูนย์อำนวยความสะดวกระดับรายได้ 300 บาท (เปิดทำการ 3 ต.ค.54) โครงการศูนย์ตรีเทพ เพื่อการจ้างงานและยกระดับรายได้ครบวงจร (ระยะเวลาดำเนินการ ก.พ.- ก.ย.55) การพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน การมีระบบนัดพบแรงงาน และการคุ้มครองสิทธิแรงงาน เป็นต้น

10.2.4 การดำเนินงานของกระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อรองรับผลกระทบต่อ SMEs ในการปรับอัตราค่าจ้างใหม่ ในปีงบประมาณ 2555

ในปี 2555 กระทรวงอุตสาหกรรมโดยหน่วยงานต่างๆ ได้มีแผนการดำเนินงานโครงการเพื่อการสนับสนุนภารกิจหลักของหน่วยงานดังกล่าวไว้แล้ว ซึ่งโครงการต่างๆ เหล่านี้ หากประเมินผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมที่จะเกิดขึ้นลงไป พอประเมินได้ว่ามีหลายโครงการที่อาจจะมีส่วนช่วยสนับสนุน เพื่อบรรเทาผลกระทบต้นทุนค่าจ้างที่เพิ่มขึ้นที่มีต่อกลุ่ม SMEs ในการปรับเพิ่มค่าจ้างเป็น 300 บาท / วัน อย่างไรก็ตาม หากมีการปรับปรุงรายละเอียดของกิจกรรมภายใต้โครงการต่างๆ เหล่านี้เพิ่มเติม ก็อาจจะมีส่วนช่วยลดผลกระทบจากการขึ้นค่าจ้าง 300 บาทที่มีต่อ SMEs ได้ดียิ่งขึ้น เช่น การมุ่งกลุ่มเป้าหมายไปยังกลุ่มที่ได้รับผลกระทบค่อนข้างรุนแรง หรือปรับเปลี่ยนพื้นที่ดำเนินการไปยังพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เป็นต้น โครงการสำคัญของกระทรวงอุตสาหกรรมที่จะดำเนินงานในปี 2555 สรุปได้ดังนี้

• **โครงการเพื่อช่วยลดต้นทุนการดำเนินการธุรกิจ SMEs** ในปีงบประมาณ 2555 รัฐบาลโดยกระทรวงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินการเพื่อช่วยลดต้นทุนการดำเนินการธุรกิจ SMEs ด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ลดต้นทุนพลังงาน ประกอบด้วยโครงการที่สำคัญ ได้แก่

- โครงการประหยัดพลังงานสำหรับโรงงานขนาดเล็ก (กรมโรงงานอุตสาหกรรม)
- โครงการพัฒนาขีดความสามารถการแข่งขันในการแปรรูปสินค้าเกษตรในภูมิภาค (สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม)
- โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตของอุตสาหกรรมอาหารไทยอย่างยั่งยืนสู่หลักการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการผลิต (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม)
- โครงการยกระดับการแข่งขันอุตสาหกรรมอาหารไทยด้วยการลดต้นทุน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม)
- โครงการการจัดการพลังงานแบบสมบูรณ์ เพื่อยกระดับประสิทธิภาพการใช้พลังงานสำหรับอุตสาหกรรม (Total Energy Management : TEM กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

1.2 ลดต้นทุนด้วยการเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) เพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต และยกระดับมาตรฐานคุณภาพ อาทิ

- โครงการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่ SMEs ด้วยระบบ LEAN กิจกรรมบริการเงินสมทบจ้างที่ปรึกษาเพื่อปรับปรุงการผลิต การจัดการ การตลาด และการบริการ (Consultancy Fund : CF กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)
- โครงการบริหารการผลิตเพื่อลดต้นทุน (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)
- โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารต้นทุน (Cost Management and Reduction Program: CORE กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)
- โครงการการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อยกระดับขีดความสามารถแข่งขัน (Manufacturing Development to Improve Competitiveness Programme : MDICP กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)
- โครงการพัฒนาการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (Industrial Cluster Development กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

- โครงการเพิ่มผลิตภาพอย่างมีนวัตกรรม (Entrepreneurs Development for Innovative Productivity Programme : EDIPP กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)
- โครงการพัฒนาเครื่องจักรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต (Retrofit กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

1.2.1 การพัฒนาทักษะ และเสริมสร้างศักยภาพของบุคลากรภาคอุตสาหกรรม อาทิจ

- โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)
- โครงการพัฒนาศักยภาพแรงงานในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม)
- โครงการเตรียมความพร้อมบุคลากรเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาชีพ และการจ้างงาน ด้านมาตรฐานระบบการจัดการของสากล (สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม)
- กิจกรรมการสมทบเงินเพื่อการพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรม (Training Fund : TF กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)
- โครงการเพิ่มศักยภาพการบริหารทุนมนุษย์ (Human Capital Management for Entrepreneurs Program: HCME กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)
- โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

1.2.2 ลดต้นทุนด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) มาบริหารจัดการ เช่น เรื่อง Stock เรื่องการจัดซื้อ อาทิจ โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (Enhancing SMEs Competitiveness through IT : ECIT กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

1.2.3 ลดต้นทุนด้าน Logistics และ Supply Chain เช่น โครงการผู้นำโซ่อุปทานในอุตสาหกรรม (Supply Chain Leader กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

1.2.4 เพิ่มกำไรด้วยการเพิ่มศักยภาพการวางแผนภาษี เช่น โครงการเพิ่มศักยภาพการวางแผนภาษีสำหรับผู้ประกอบการ SMEs (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

1.2.5 เพิ่มยอดขาย/ขยายตลาดด้วยการบริหารการตลาด เช่น โครงการกลยุทธ์บริหารการตลาดยุคใหม่ (Entrepreneurship development in modern Marketing Strategy Program: EMS กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม) โครงการบริหารงานขายเชิงรุกอย่างมืออาชีพ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม)

10.2.5 การดำเนินงานของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อการยกระดับผลิตภาพของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในปีงบประมาณ 2555

การปรับค่าแรงเพิ่มเป็น 300 บาทใน 7 จังหวัดนำร่อง และการปรับเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 ในจังหวัดที่เหลือ มีผลทำให้ต้นทุนการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มสูงขึ้น การแก้ปัญหาผลกระทบดังกล่าวนี้ หากผู้ประกอบการ SMEs ใช้วิธีการเพิ่มราคาสินค้าก็จะทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อตามมา ไม่เป็นผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวม การแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง และยั่งยืนในระยะยาว คือ การเพิ่มผลิตภาพการผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สูงขึ้นในอัตราที่สอดคล้องหรือสูงกว่าอัตราค่าแรงที่เพิ่มขึ้น

การยกระดับผลิตภาพของธุรกิจสามารถดำเนินการได้ 3 ระดับ คือ ในระดับธุรกิจ ระดับกลุ่มหรือสาขาของธุรกิจ และในระดับประเทศ ในระดับธุรกิจ การเพิ่มผลิตภาพของธุรกิจดำเนินการโดยการเพิ่มผลิตภาพของแรงงาน และการเพิ่มผลิตภาพของทุน ส่วนในระดับกลุ่มธุรกิจ การเพิ่มผลิตภาพมุ่งเน้นการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่ม (cluster) หรือการเชื่อมโยงธุรกิจ SMEs ไทยให้เข้ากับห่วงโซ่อุปทานของโลก ส่วนในระดับประเทศนั้น การเพิ่มผลิตภาพที่สำคัญได้แก่ การลดปัญหาอุปสรรคด้านกฎหมาย กฎระเบียบที่ไม่เหมาะสม การมีทุนโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพดีและเพียงพอ การมีข้อมูลและองค์ความรู้ให้กับ SMEs อย่างทั่วถึง ทันสมัย รวดเร็ว ครบถ้วน ตลอดจนการแก้ไขปัญหาอุปสรรค เป็นต้น

ในปี 2555 สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้กำหนดแผนการดำเนินงานและจัดทำโครงการเพื่อการสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพของ SMEs โดยครอบคลุมการเพิ่มผลิตภาพทั้ง 3 ระดับดังกล่าว ภายใต้กรอบแผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2555-2559) ประกอบด้วยโครงการที่สำคัญ

- 1.3 กลุ่มแผนงานส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพในระดับธุรกิจ
 - 1.3.1 โครงการพัฒนาบุคลากรเพื่อ SMEs (train the trainer)
 - 1.3.2 โครงการยกระดับมาตรฐานการบริหารจัดการธุรกิจ SMEs
- 1.4 กลุ่มแผนงานส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพในระดับกลุ่มหรือสาขาธุรกิจ
 - 1.4.1 โครงการสร้างเครือข่ายผู้ประกอบการ SMEs และพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
 - 1.4.2 โครงการยกระดับผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แบบบูรณาการ (OTOP plus)
 - 1.4.3 โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 1.4.4 โครงการเพิ่มประสิทธิภาพเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- 1.5 กลุ่มแผนงานส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพในระดับประเทศ
 - 1.5.1 โครงการจัดทำฐานข้อมูลเชิงลึกรายกลุ่มจังหวัด
 - 1.5.2 งานจัดทำดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
 - 1.5.3 งานพัฒนาศูนย์ข้อมูล SMEs knowledge center
 - 1.5.4 โครงการจัดงาน Thailand SMEs Expo
 - 1.5.5 โครงการจัดงาน SMEs National Awards ภาคการผลิต การค้าและบริการ
 - 1.5.6 โครงการสร้างขยายโอกาสและเชื่อมโยงธุรกิจ SMEs ไทยในภูมิภาคอาเซียน (AEC Connect)
 - 1.5.7 โครงการศึกษาผลกระทบของนโยบายและกฎหมายของประเทศในภูมิภาคอาเซียนที่มีต่อ SMEs ไทย
 - 1.5.8 โครงการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการ SMEs ไทย เพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC Ready)

10.2.6 ข้อเสนอของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อการดำเนินมาตรการช่วยเหลือ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่

ผลจากการประเมินผลกระทบที่จะมีต่อ SMEs รวมทั้ง มาตรการ / โครงการภาครัฐ ตามที่ระบุแล้วข้างต้น ทำให้สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความเห็นว่าการที่จะต้องมีการดำเนินมาตรการและโครงการเพิ่มเติมเป็นการเฉพาะต่อ SMEs เพื่อให้สามารถรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวได้ โดยมีมาตรการและโครงการที่สำคัญ ดังนี้

- **มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการต้นทุนของธุรกิจ SMEs**

กรอบแนวคิด : ต้นทุนในการดำเนินธุรกิจจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ ต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) เช่น ค่าเช่าพื้นที่สำนักงาน ค่าเครื่องจักรอุปกรณ์ และต้นทุนผันแปร (Variable Cost) เช่น ค่าวัตถุดิบ ค่าจ้างแรงงาน ค่าขนส่ง ค่าโสหุ้ย เป็นต้น ดังนั้น ต้นทุนค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้นเป็นเพียงต้นทุนส่วนหนึ่งของธุรกิจ

วัตถุประสงค์ : เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการต้นทุนของธุรกิจ SMEs ด้านอื่นๆ โดยเฉพาะต้นทุนผันแปร (Variable Cost) ทดแทนการเพิ่มของต้นทุนค่าจ้างแรงงาน

แนวทางการดำเนินงาน :

(1) **โครงการสนับสนุนบริการที่ปรึกษา / นักวินิจจัยธุรกิจ SMEs** โดยภาครัฐจัดให้มีบริการที่ปรึกษา/ นักวินิจจัย หรือสนับสนุนเงินทุนให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการจ้างที่ปรึกษา/ นักวินิจจัยธุรกิจเข้าไประเมินวิเคราะห์ และประเมินผลกระทบของธุรกิจ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก เพื่อแก้ไขปัญหาในการปรับปรุงประสิทธิภาพของแรงงาน การเป็นพี่เลี้ยงให้กับ SMEs แต่ละราย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแรงงานการประสานงานเพื่อการอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ลดต้นทุนการบริหารจัดการ การนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

(2) **โครงการลดต้นทุนธุรกิจ SMEs** โดยกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานเชิงเปรียบเทียบ (Benchmark) ให้ต้นทุนการดำเนินงานลดลงได้อย่างน้อยร้อยละ 10 หลังจากเข้าร่วมโครงการ โดยมีกิจกรรมสำคัญ เช่น

- ภาครัฐจัดให้มีที่ปรึกษาเฉพาะด้านเข้าไปให้คำปรึกษาแก่ SMEs แต่ละรายที่ต้องการเข้าร่วมโครงการ โดยจัดให้มีหน่วยให้บริการอยู่ในพื้นที่ เช่น อุตสาหกรรมจังหวัด และจัดให้มีคู่มือวิธีการลดต้นทุนธุรกิจ / แผนการลดต้นทุนธุรกิจของแต่ละกิจการ

- การลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ โดยจัดให้มีระบบคลังสินค้ากลาง และศูนย์กระจายสินค้า การพัฒนาระบบการขนส่งที่เร็วเปล่า การพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อลดต้นทุน Logistics เป็นต้น
- การลดต้นทุนด้านพลังงานในสถานประกอบการ โดยการตรวจสอบสภาพธุรกิจ เพื่อค้นหาสาเหตุความสูญเสียเปล่าจากการจัดการที่ขาดประสิทธิภาพ พร้อมสรุปผลการวินิจฉัยเพื่อการใช้ และการบำรุงรักษาที่ถูกต้องให้กับอุปกรณ์ / เครื่องจักรที่ใช้พลังงานต่างๆ เช่น การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ / เครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพต่ำไม่คุ้มค่าที่จะใช้งานต่อไป การเปลี่ยนระบบโดยใช้เทคโนโลยีที่มีต้นทุนต่ำ การใช้พลังงานทดแทนอื่นที่เหมาะสมกับอุปกรณ์ / เครื่องจักร เป็นต้น
- การให้ความสำคัญกับการจ้างแรงงานที่มีความรู้และประสบการณ์ (knowledge & skilled-based) มากขึ้น เพื่อให้คุ้มค่ากับต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านแรงงาน

(3) โครงการ Part Time Matching โดยการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลงาน Part Time เพื่อเชื่อมโยงระหว่างแรงงานที่ต้องการงานประเภทไม่เต็มเวลา (Part Time) กับผู้ประกอบการที่ต้องการพนักงานไม่เต็มเวลา (Part time) เพื่อเสริมหรือทดแทนแรงงานปกติ เช่น พนักงานลูกค้าสัมพันธ์ Call Center พนักงานบริการ งานร้านอาหาร งานในร้านค้าปลีก / คำส่ง งานคลังสินค้า เป็นต้น โดยรับค่าตอบแทนตามชิ้นงาน หรือระยะเวลาการทำงาน และในระยะต่อไปอาจขยายบทบาทเป็นศูนย์ข้อมูลที่มุ่งเน้นการจัดหาแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ ทั้งพนักงานไม่เต็มเวลา (Part time) และพนักงานทำงานเต็มเวลา (Full Time)

(4) การจัดทำคู่มือบริหารจัดการต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้เป็นแนวทางเบื้องต้นให้แก่ SMEs ในแต่ละสาขาธุรกิจ โดยเฉพาะสาขาที่ได้รับผลกระทบจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ เช่น สาขาอุตสาหกรรมไม้ (เฟอร์นิเจอร์) อุตสาหกรรมสิ่งทอ ภาคการก่อสร้าง อาหารและเครื่องดื่ม การผลิตเครื่องหนัง บริการโรงแรม เป็นต้น นำไปใช้วางแผนและดำเนินการลดต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับสถานการณ์เพิ่มขึ้นของต้นทุนแรงงาน พร้อมทั้งจัดให้มีระบบวิเคราะห์ต้นทุนธุรกิจด้วยตนเอง โดยใช้เทคนิคการเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยหรือค่า benchmark และนำวิธีของ web application มาใช้เป็นเครื่องมือในการให้ผู้ประกอบการทั้งหมดทั่วทุกแห่งเข้าสู่ข้อมูลระบบการวิเคราะห์ได้ตลอดเวลาตามความต้องการเป็นระบบที่สะดวก รวดเร็ว และมีค่าใช้จ่ายต่ำ

• **มาตรการทางด้านการเงิน**

กรอบแนวคิด : ภาคธุรกิจมีค่าใช้จ่ายด้านค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้น ส่งผลกระทบสภาพคล่อง/เงินทุนหมุนเวียนจนอาจต้องปิดกิจการ

วัตถุประสงค์ : เพื่อเสริมสภาพคล่องให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างต่อเนื่อง

แนวทางการดำเนินงาน :

(1) **โครงการร่วมลงทุนเพื่อรักษาการดำเนินธุรกิจ** มุ่งเน้นการเสริมสภาพคล่องในการประกอบผู้ประกอบการ SMEs ที่มีเป้าหมายจะยกระดับการดำเนินธุรกิจด้วยการพัฒนาผลิตภาพแรงงาน โดยรัฐบาลจัดสรรงบประมาณเข้าไปร่วมลงทุนในกิจการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพ โดยให้สถาบันการเงินเป็นผู้จัดการกองทุน ระยะเวลาการร่วมลงทุนไม่เกิน 5 ปี เข้าร่วมทุนสูงสุดไม่เกินร้อยละ 49 ของทุนจดทะเบียน รายละเอียดไม่เกิน 50 ล้านบาท

• **มาตรการทางด้านคลัง**

กรอบแนวคิด : สิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี เป็นเครื่องมือทางการคลังเพื่อกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น บรรเทาภาระภาษีของนิติบุคคลขนาดกลางหรือขนาดย่อม สนับสนุนให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลบริจาคเงิน หรือทรัพย์สินเพื่อการสาธารณกุศลโดยสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีให้บริษัทหักค่าเสื่อมราคาได้ในอัตราเร่ง เป็นต้น

วัตถุประสงค์ : เพื่อบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้แก่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาฝีมือแรงงาน

แนวทางการดำเนินงาน :

(1) **การยกเว้น / ลดการหักภาษีหัก ณ ที่จ่าย** เนื่องจากภาษีหัก ณ ที่จ่าย เป็นการเสียภาษีโดยถูกหักไว้ ณ ที่จ่ายก่อนนำมาคำนวณภาษีเงินได้นิติบุคคลประจำปี ดังนั้น เพื่อเป็นการเสริมสภาพคล่องทางธุรกิจ เห็นควรศึกษาความเป็นไปได้ในการยกเว้น / ลดการหักภาษีหัก ณ ที่จ่ายเป็นการชั่วคราว รวมทั้ง พิจารณาการคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลที่มีความสะดวก และรวดเร็ว

(2) **การส่งเสริมให้ผู้ประกอบการใช้แรงงานที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน** โดยการศึกษาความเป็นไปได้ในการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการใช้ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานเป็นผู้ปฏิบัติงาน ในสาขาอาชีพตามประเภท ขนาด และลักษณะงานตามมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ เช่น การลด / ยกเว้นอัตราภาษีบางประเภท การหักลดค่าใช้จ่ายได้มากกว่า 1 เท่า เป็นต้น

• **มาตรการปรับโครงสร้างต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านแรงงานของผู้ประกอบการ**

กรอบแนวคิด : การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 39.46 เป็นการปรับเพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบระยะเวลา 10 ปี โดยการปรับค่าจ้างขั้นต่ำตั้งแต่ปี 2544-2554 มีอัตราการเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 1.97 นับเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของประเทศไทยที่มีผลต่อโครงสร้างต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านแรงงานของผู้ประกอบการ จึงควรมีคณะกรรมการระดับชาติเข้ามาติดตาม และแก้ไขผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่เป็นการเฉพาะ

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้เกิดการติดตาม และแก้ไขผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ โดยมีแนวทางที่สำคัญคือการสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีบทบาทและส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศมากขึ้น

แนวทางการดำเนินงาน :

(1) **จัดตั้งคณะกรรมการปรับโครงสร้างต้นทุนค่าใช้จ่ายด้านแรงงานของผู้ประกอบการแห่งชาติ** โดยอาจจัดตั้งเป็นคณะกรรมการร่วมระหว่างคณะกรรมการไตรภาคี (กระทรวงแรงงาน) และคณะกรรมการร่วมภาครัฐ และเอกชน เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เพื่อบูรณาการมาตรการ / แนวทางการบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ และสร้างความสมดุลระหว่างค่าจ้างแรงงานกับต้นทุนการดำเนินธุรกิจ

• **มาตรการอื่น**

- การประชาสัมพันธ์มาตรการต่างๆ ของภาครัฐอย่างชัดเจน และครอบคลุม เพื่อให้ SMEs ได้รับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง
- การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประกอบการ SMEs โดยการเชื่อมโยงกับโครงการนโยบายภาครัฐ เช่น หากเกิดกรณีการเลิกจ้างงาน แรงงานอาจเข้าร่วมโครงการภายใต้กองทุนตั้งตัวได้ กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมือง ผู้ประกอบการ SMEs อาจเข้าร่วมกิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP / ศิลปาชีพ เป็นต้น
- การส่งเสริมด้านการตลาด เช่น การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ การจัดกิจกรรม/พื้นที่ด้านการตลาดเพื่อส่งเสริมยอดขายให้แก่ผู้ประกอบการ SMEs และเป็นสถานที่จำหน่ายใช้สอยที่สอดคล้องกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำของแรงงาน
- การขยายระยะเวลาการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม (มาตรการเดิมจะสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2555)

- การชะลอการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท/วัน ใน 70 จังหวัดที่เหลือ และการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ควรปรับขึ้นทุกปี ควรเป็นช่วงระยะเวลา เช่น ทุกๆ 3 ปี เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ปรับตัวรองรับต้นทุนที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต
- การขยายเวลาการยื่นขอสิทธิพิเศษในการส่งเสริมการลงทุนให้แก่ SMEs ไทย ที่มีระยะเวลาการยื่นขอรับการส่งเสริมภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2554
- คุ้มครองช่วยเหลือ SMEs เพื่อให้ผู้ประกอบการนำไปใช้จ่ายเป็นค่าสินค้าและบริการของรัฐ
- การยกเว้น / ลดหย่อนค่าธรรมเนียมบริการภาครัฐ เช่น ค่าธรรมเนียมรายปีของโรงงาน ค่าธรรมเนียม / ค่าใบอนุญาตต่างๆ เป็นต้น
- การกำหนดคุณสมบัติของ SMEs ให้ชัดเจน และสอดคล้องกัน เพื่อประโยชน์ในการถึงมาตรการช่วยเหลือภาครัฐ และการกำหนดทิศทาง / มาตรการให้ความช่วยเหลือ SMEs ของหน่วยงานต่างๆ
- การพลิกฟื้นธุรกิจ เพื่อความอยู่รอด เช่น ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ และประเมินสมรรถนะทางธุรกิจเพื่อให้ทราบความสามารถในการดำเนินธุรกิจ และวางแผนการปรับปรุงกิจการ ให้ความรู้และส่งเสริมให้ SMEs มีการบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ในการดำเนินธุรกิจ ส่งเสริมให้มีการปรับปรุงแผนการตลาดในการดำเนินธุรกิจ โดยการกำหนดตำแหน่งทางการตลาดและกลุ่มลูกค้าเป้าหมายใหม่ รวมทั้งการหาช่องทางการตลาดใหม่ เป็นต้น

10.2.7 สรุปผลการประชุมระดมความคิดเห็น“แนวทางและมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ”

ตามที่กระทรวงแรงงาน ได้ปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ มีผลใช้บังคับเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2555 โดยปรับขึ้นค่าจ้างเฉลี่ยร้อยละ 40 ทั่วประเทศ และจำแนกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ 300 บาท/วัน จำนวน 7 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภูเก็ต สมุทรปราการ นครปฐม นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรสาคร และ 2) กลุ่มอัตราค่าจ้างขั้นต่ำน้อยกว่า 300 บาท/วัน (222 -273 บาท/วัน) จำนวน 70 จังหวัด นั้น

การปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำใหม่ดังกล่าว ส่งผลให้รายได้ของผู้ใช้แรงงานสอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบัน และกิจกรรมทางเศรษฐกิจของประเทศมีการขยายตัวต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ แต่ในทางกลับกันย่อมส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิตของภาคธุรกิจ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ SMEs สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) จึงได้จัดทำข้อเสนอมาตรการ เพื่อลดผลกระทบของผู้ประกอบการ SMEs จากการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างดังกล่าว และเพื่อให้ข้อเสนอดังกล่าวเป็นที่ยอมรับทุกภาคส่วน จึงได้จัดประชุมระดมความคิดเห็น “แนวทางและมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ” เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2555 ณ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ และเอกชน เข้าร่วมประชุม จำนวน 21 หน่วยงาน 35 ราย ได้แก่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมการจัดหางาน สำนักงานประกันสังคม กรมโรงงานอุตสาหกรรม สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กรมสรรพากร หอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สมาคมการพิมพ์ไทย สมาคมไทยธุรกิจการท่องเที่ยว สมาคมส่งเสริมผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทย สมาคมแช่เยือกแข็งไทย สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย สมาพันธ์โลจิสติกส์ไทย สมาคมผู้ผลิตอาหารสำเร็จรูป สมาคมอุตสาหกรรมของเล่นไทย สมาคมโรงแรมไทย โดยความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ สรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะต่อมาตรการการเงิน และมาตรการภาษี ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 24 เมษายน 2555

- SMEs ที่ได้รับประโยชน์จากมาตรการดังกล่าวมีจำนวนไม่มาก เมื่อเทียบกับจำนวน SMEs ทั้งหมด โดยมาตรการด้านการเงิน มี SMEs ที่เข้าข่ายได้รับประโยชน์ ประมาณ 28,000 กว่าราย และมาตรการด้านภาษี SMEs ที่เป็นนิติบุคคลทุนจดทะเบียนไม่เกิน 5 ล้านบาท และมีรายได้จากการขายสินค้าและบริการไม่เกิน 30 ล้านบาทต่อปี จะได้รับประโยชน์ ประมาณ 200,000 กว่าราย และบุคคลธรรมดาที่มีเงินได้เข้าข่ายตามมาตรา 40 (5) (6) (7) และ (8) มีจำนวนได้รับประโยชน์ 500,000 กว่าราย
- มาตรการทางด้านการเงิน SMEs โดยส่วนใหญ่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน นอกจากนี้มาตรการของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานและกองทุนประกันสังคม เป็นมาตรการที่ผู้ประกอบการรายใหญ่ก็สามารถมาใช้ประโยชน์ได้เช่นกัน

- มาตรการทางการเงินของภาครัฐ ควรดำเนินการผ่านสถาบันการเงินทุกสถาบันหรือเกือบทุกสถาบัน เพื่อให้บริการได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึงทุกพื้นที่ นโยบายภาครัฐ ไม่ควรดำเนินการผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจและธนาคารพาณิชย์บางแห่ง ควรดำเนินการให้ครอบคลุมสถาบันการเงินซึ่งมีอยู่มากกว่า 30 สถาบัน
- มาตรการทางด้านภาษีเงินได้นิติบุคคล SMEs จะได้รับประโยชน์ในช่วงสั้นปี แต่ค่าจ้างแรงงานเป็นค่าใช้จ่ายที่ผู้ประกอบการต้องจ่ายรายวัน จึงเกิดความไม่สอดคล้องกันทางด้านเงื่อนไขระยะเวลาที่ได้รับผลกระทบกับมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ
- ควรพิจารณามาตรการเพิ่มเติม สำหรับ SMEs ที่เป็นบุคคลธรรมดา และ SMEs ที่อยู่นอกระบบ
- SMEs ส่วนใหญ่ ยังไม่รับทราบถึงข้อมูลมาตรการช่วยเหลือต่างๆ ของภาครัฐ
- การปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ส่งผลต่อ SMEs ในแต่ละสาขาธุรกิจ (Sector) ไม่เท่ากัน แต่มาตรการภาครัฐที่ออกมา มิได้แตกต่างกันตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในแต่ละสาขาธุรกิจ (Sector) ดังนั้น จึงควรกำหนดมาตรการให้สอดคล้องกับความแตกต่างของสภาพปัญหาในแต่ละสาขาธุรกิจ (Sector)

2. ความคิดเห็น/ ข้อเสนอแนะต่อข้อเสนอร่างมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.)

ที่ประชุมเห็นด้วยกับร่างแนวทางและมาตรการช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ที่ได้รับผลกระทบจากการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ตามที่ สสว. ได้นำเสนอ โดยมีความคิดเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

2.1 มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการต้นทุนของธุรกิจ SMEs

- **โครงการ Part Time Matching** ซึ่งมีรายละเอียดสำคัญ คือ การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลงาน Part Time เพื่อเชื่อมโยงระหว่างแรงงานที่ต้องการงานประเภทไม่เต็มเวลา (Part Time) กับผู้ประกอบการที่ต้องการพนักงานไม่เต็มเวลา (Part time) เพื่อเสริม หรือทดแทนแรงงานปกติ เช่น พนักงานลูกค้าสัมพันธ์ Call Center พนักงานบริการ งานร้านอาหาร งานในร้านค้าปลีก/ ค้าส่ง งานคลังสินค้า เป็นต้น โดยรับค่าตอบแทนตามชิ้นงาน หรือระยะเวลาการทำงาน ที่ประชุมเห็นว่าควรขยายบทบาทเป็นศูนย์ข้อมูลที่มุ่งเน้นการจัดหาแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการ ทั้งพนักงานไม่เต็มเวลา (Part time) และพนักงานทำงานเต็มเวลา (Full Time)

2.2 มาตรการทางด้านการศึกษา

- **การยกเว้น / ลดการหักภาษีหัก ณ ที่จ่าย** เป็นมาตรการที่ผู้ประกอบการเห็นว่า สามารถช่วยลดผลกระทบจากต้นทุนการดำเนินธุรกิจได้เป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นการเพิ่มสภาพคล่องทางการเงิน ให้แก่ผู้ประกอบการทันที โดยไม่ต้องรอใช้สิทธิเมื่อสิ้นสุดรอบบัญชีประจำปี และช่วยลดต้นทุนให้แก่ SMEs ในการว่าจ้างผู้ทำรายการภาษีหัก ณ ที่จ่าย

3. ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะอื่นๆ

- ควรเร่งประชาสัมพันธ์มาตรการต่างๆ ของภาครัฐอย่างชัดเจนและครอบคลุม เพื่อให้ SMEs ได้รับทราบข้อมูลอย่างทั่วถึง
- ควรจัดให้มีคู่มือช่วยเหลือ SMEs เพื่อให้ผู้ประกอบการนำไปใช้จ่ายเป็นค่าสินค้าและบริการของรัฐ
- ควรยกเว้น / ลดหย่อนค่าธรรมเนียมบริการภาครัฐ เช่น ค่าธรรมเนียมรายปีของโรงงาน ค่าธรรมเนียม / ค่าใบอนุญาตต่างๆ เป็นต้น
- ควรทบทวนนิยาม SMEs เพื่อประโยชน์ในการเข้าถึงมาตรการช่วยเหลือภาครัฐ และการกำหนดทิศทาง / มาตรการให้ความช่วยเหลือ SMEs ของหน่วยงานต่างๆ
- ควรจัดให้มีสถานที่สำหรับ SMEs จำหน่ายสินค้าราคาถูกให้กับกลุ่มผู้ใช้แรงงาน เพื่อช่วยเหลือด้านการตลาดให้กับ SMEs และลดภาระค่าครองชีพให้แก่ผู้ใช้แรงงาน
- ควรชะลอการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเป็น 300 บาท / วัน ใน 70 จังหวัดที่เหลือ และการปรับขึ้นอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ควรปรับขึ้นทุกปี ควรเป็นช่วงระยะเวลา เช่น ทุกๆ 3 ปี เพื่อให้ผู้ประกอบการได้ปรับตัวรองรับต้นทุนที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคต
- SMEs โดยส่วนใหญ่มีผลประกอบการขาดทุนหรือมีกำไรสุทธิอยู่ในช่วงที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล (กำไรสุทธิไม่เกิน 150,000 บาท) จึงได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้อยู่แล้ว
- SMEs โดยส่วนใหญ่ไม่ได้จดทะเบียนนิติบุคคล จึงไม่ได้รับประโยชน์จากการลดอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล
- เอกสารการยื่นภาษีควรมีความสะดวกไม่ซับซ้อน และไม่ควรเป็นภาระมากนัก

- ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากมาตรการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม
- แต่อย่างไรก็ตาม มาตรการดังกล่าวจะสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2555 ผู้ประกอบการจึงมีความเห็นว่า ควรขยายระยะเวลาการลดเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมออกไปอีกระยะหนึ่ง เพราะการปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำทำให้ผู้ประกอบการต้องจ่ายเงินสมทบกองทุนประกันสังคมเพิ่มขึ้น
- ควรฝึกแรงงานให้มีทักษะฝีมือหลังจากจบการศึกษาแล้วควรสร้างความเข้าใจและความชัดเจนเกี่ยวกับความหมายของคำว่าค่าแรงขั้นต่ำครอบคลุมอย่างไร ซึ่งถ้ากฎหมายกำหนดอยู่แล้วก็ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้เข้าใจ และทำถึง